Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lectura super quarto libro Decretalium

Sangiorgio, Gianantonio

[Venedig], 12. März 1493

De cognatione spirituali

urn:nbn:de:bsz:31-323761

Visual Library

ſbi dicũt fuiſſe determinatũ ꝯ̃riũ.ſ; qḋ ibi formaṫ q̃ſi in ſe
cũda iſtãtia ꝓcurator agebat noíe ſuo.⁊ ꝯcludunt admit
tẽdũ eẽ ⁊ ibi vide ꝑ eos. ¶ Tertio ⁊ vltio dubitari poſſ;.
an doctor q dedit ꝯſiliũ in cã poſſit aduocare in ꝯ̃riũ.gl.
in.l.his q ĩ v̾bo ñ ꝓhibeṫ ⁊ in.l.ſi.ĩ v̾bo.fuiſſet. ff.de poſtu
lã.vĩ velle ꝙ ſic.ſed in ꝯ̃riũ facit.l.iij.§.ij.ff .de arbi.⁊ ĩ au
tẽ.ius iurãdũ ꝙ p̄ſtaṫ ab his in p̄n. Inno.in.c.j.ẽ.ḋ con
ſtitu. ¶ Quid ãt de aduocato.ſi ꝑ vno fuit in cã principa
li.an ꝯ̃ eũ; poſſit eẽ in cã appellationis vide gl.in p̄allega
ta.l.ſi.ff.de poſtu.in v̾bo fuiſſet vide Joã. an.in regula ꝯ̃
ctus li.vj.ĩ mercurialibꝰ. ¶ Ueio ad gl.gl.j.oppõit ⁊ ſol
uit.⁊ ĩ ſi.gl.dic ꝙ illi ſunt caſus ſpãles.⁊ rõ pꝫ in illis qui
ex cã ibi reuocanṫ ĩ ſeruitutẽ. fallit ẽt ĩ eo q maior viginti
ãnis ꝓmiſiſſet ad p̄ciũ pticipãdũ ſe vendi.⁊ requiſita ad
hũc caſuꝫ dixi ĩ.c.j.titulo p̄cedẽti.ĩ vltia.q.poſt gl.vl̾ ſi ẽt
minor viginti ãnis hoc ꝓmiſit.ſ; factus maior viginti an
nis pticipauit ſciẽs iſti.de iure pſonaꝝ.§.pe.ff.de liberali
cã.l.liberis ⁊ hic ſe remittit Jo.an.ĩ addi.ſpe.ti.de ĩ itegꝝ
reſtitu.§.ij.ĩ p̄n.vide hoſt.ĩ ſũma huiꝰ tituli.ĩ.§.ſi. Fallit ẽt
ĩ libero.q ꝑꝑ igratitudinẽ reuocaṫ in ſeruitutem.xxi.q.ij.
¶ Gl.tertia q̾rit ⁊ r̄ñdet in ſi.arguit ſtãdũ eſſe argumen
tis donec ꝯ̃ ꝓbeṫ.in ſi.gl. Joan.an.ſe remittit ad capitulũ
iputari.ẽ.de fide iſtrumẽtoꝝ.⁊ idẽ Butriꝰ q dicit ꝙ audi
reṫ eccle.ſi habuiſſet cãm rõnabilẽ vt dixi ĩ prima q̄õne.
¶ Gl.vltia arguit qḋ ñ debeo ĩpugnare illud qḋ debeo
defendẽ.⁊ allegat nouẽ iura.deide arguit ĩ ꝯ̃riũ ⁊ ſoluit.
¶ In gl.ibi altius loq̇ṫ in tutore vel ẽt in illo cuius edes
ſuitutẽ debẽt edibus pupilli vel minoris.ñ dꝫ altiꝰ tollẽ.
cũ ad hoc debeat aliũ ꝓhibere. ¶ In glo.ibi fr̄ a fr̄e q̄ ſi
aduerſus extraneos defendi potuiſſet fortius ĩ eo. qḋ fr̄
debuerat ſuari idẽnis p̄ſtabiṫ. ¶ In gl.ibi ſilueſter ꝯcor
dat.xix.di.c.nulli fas ſiṫ tutor a ſeipſo dꝫ exigẽ. ¶ In gl.
ibi.l.quotiẽs.§.ij.⁊.l.quotiẽs.§.ij.alias eſt.§.iteꝫ ſi ⁊.§.ſe
quẽs.Et gñaľr ꝙ aduerſus aliũ p̄ſtare ḋbuit pupillo ſuo
idẽ aduerſus ſe quoq; p̄ſtare dꝫ in .§. videamus q eſt .§.
vlti.in ea.l.ſi qd a ſe exigere debuit ꝓculdubio iputabiṫ.
¶ Et in fine gl.hic allegat multa in oppoſitũ papa depo
nit ep̄os ⁊ alios ꝓhibet.ne ep̄os deponãt.iij.q.ij.c.quan
uis gl.hic ſoluit in ſi.ad idẽ.C.de ſacro ſan.eccl.l.iubemꝰ
ẽ.de electio .c .noſtri.ff.de adop.l.ſi pr̄.ff.de poſtu.l.a p̄n
cipe.ff.de nego.ge.l.at q nã.§.cũ me abſente.ff.de fide.tu
to.l.iter.iij.q.vij.§.tria in fine.C.ſi.aduerſus rẽ iudicataꝫ.
l.ij.xij.q.ij.c.ſi qua de rebus.licitũ ẽ venire ꝯ̃ factũ ſuum.
Solo pꝫ in ꝯ̃rijs ⁊ dic vt no.in.c.noſti.de elec.⁊ de cle.cõ
iu.c.diuerſis fallacijs vbi hu.plene.⁊ Inno.examinat ⁊ di
ſtinguit. Itẽ dic vt no.de re eccle.nõ alie.c.ſi qs p̄ſbytero
rũ.q̄ in ꝯ̃rijs hoc ꝓmittiṫ auctoritate iuris. vel q̄ factũ
ñ tenuit niſi ſit licitũ.vel venit ꝯ̃ ex aliquo reſpectu.itẽ q̄ſ
nõ ꝓhibereṫ hic vẽire ꝯ̃ ꝓpriũ factuꝫ ſuuꝫ lꝫ ꝓhibeaṫ ipu
gnare id qḋ dꝫ defendere ſ̄m car.flo.

¶ De cognatione ſpirituali. Rubrica.

¶ Cõtinuaṫ.dicto de alijs ĩpedimẽtis m̄rimonij de tripli
ci cognatõe tractare itẽdit.ſed q̄ ſpũalis cognatio digni
or ẽ.iõ de illa p̄mittiṫ ſ̄m damaſum ⁊ goff.tãq̄ de dignio
re arg.de ma.⁊ obe.c.ſolite ⁊.c.antiq; de priuilegijſ.xij.q.
ij.c.p̄cipimus.l.ſancimꝰ.C.de ſacro ſan.eccle.h; ho.ḋ mã
habeṫ.xxx.q.j.ꝑ totũ.xxvj.q.ij.c.ſi qs cũ m̄re ⁊ repetiṫ in
vj. ¶ Jo.an.hic remittit ⁊ q̾rit prio. An h̄ cognatio ſpũaľ
ꝯ̃haṫ ꝑ paganũ iudeũ vľ hereticũ baptizantẽ ⁊ no.ĩ regu
la ex eo qḋ li.vj. Et de iudeo vel de pagano ibi ꝯcludiṫ ꝙ
ñ q̄ ñ ꝯ̃hũt cognatõeꝫ ſpũalẽ q̄ carent baptiſmo q̇.ẽ ia
nua ſacramẽtoꝝ.ẽ.de p̄ſb.ñ bap.c.ij.in h̾etico cũ ſit bap.
vide ibi ꝑ Jo.an.in mercu.⁊ idẽ gl.h; hu.ĩ.c. pueĩt.xxx.q.
j. Quero ſcḋo ſi ego criſtianꝰ leuo de ſacro fõte filiã iudei
an illiꝰ filiã vel illã ꝯuerſã ad fidẽ poſſuꝫ h̄re vxorẽ.gl.tan
git ĩ p̄alle.c.pueĩt ⁊ arguit qḋ iter criſtianũ ⁊ iudeũ ñ ꝯ̃hi
tur cõp̄nitas q̄ nihil quoad ꝯſtõnẽ eccle.de his q̇ foris.
ſſ.ij.q.j.multi har.brix.⁊ hu.ibi tenẽt ꝯ̃riũ vꝫ.ꝙ iter criſtia
nũ ⁊ iudeũ cuiꝰ filiũ de ſacro fonte ſuſcipio ꝯ̃hiṫ cõp̄nitaſ
vñ ñ poſſuꝫ cũ ea ꝯuerſa.ꝯ̃hẽ.nã ſ̄m ſaltẽ me qui ſum cri
ſtianꝰ ꝯ̃hitur ſpiritualis cognatio licet non ex altera pte
q̇dam tñ timẽt ꝙ ex neutra parte ꝯ̃hitur ſpũaliſ cognatio
⁊ iõ valet m̄rimoniũ cũ cõuerſa ad finẽ p̄cedẽs tamen vĩ
eſſe tutiꝰ.quero tertio nunq̇d iudeus poteſt cũ cõmatre
ſua ꝯ̃here iudea vľ filia ſpirituali q̄ ſuſcipit de babtiſmo
dico ꝙ qui cum iudea licite ꝯ̃hit non peccat contrahẽdo
cum tali quia cum iudei non cõſtringantur ꝯſtitutionibꝰ
eccleſie que ſtatuit vt nullus cõmatrem ducat in vxorem
ergo ⁊c.⁊ ſic ſi ꝯiuncti cõuerterenṫ ad fidem nõ ſeperãṫ
eſſent tamẽ compatres inter ſe ſ̄m aliquos ⁊ ſic iudeꝰ vi
detur fieri cõpater ſpiritualis fidelis ſ; ſi poſt ꝯuerſionẽ
iudeꝰ velle ꝯ̃here nõ poſſet ꝑꝑ ꝯſtitutionẽ eccleſie cũ ipa
vera filia ſpãli q̄ iudeꝰ babtizat vel ſuſcipit de babtiſmo
nõ põt ꝯ̃here nõ dico rõne paternitatis ſpiritualis que
ſit hincinde ſed ex parte filie ſpiritualis. De hijs tam̄ me
remitto ad nõta in.c.peruenit ꝑ archi. Hugu.⁊ ſcribẽtes
⁊ per. Jo.an.in re.ex eo in mercu.qui ꝯcludit ꝙ nec iudeꝰ
nec paganus ꝯ̃hunt cognationẽ ſpiritualẽ ꝙ verum eſt ⁊
ibi reddit rõnem quare nõ babtizatus babtizat ſed non
baptizatus in baptiſmo nõ leuat ⁊ ſic nõ acq̇rit cogna
tionem ſpiritualem quia nõ baptizatus non eſt creatura
de cuiꝰ tipũ baptizatus gerit. Utroq; tamẽ caſu ẽ pars
ſpiritualis vite nã q̄ p̄mum homo ꝑ baptiſmũ renaſciṫ
illam cognationẽ ſpiritualẽ cũ illiuſ capax ſit ꝯ̃hẽ poteſt
ex quo ſequitur ꝙ ſi nulla ꝯ̃hiṫ cognatio ſpiritualis ꝙ
iudeus extraneus poſſit ꝯ̃hẽ cũ illa filia quã baptizauit
ſi nõ obſtaret vite diſpitas.xxviij.q.j.caue dixi tñ ſupra ꝙ
ex pte baptizati vĩ cognatio ꝯ̃cta ꝙ vĩ mirabile ex pte vni
us ſit cognatio ex pte alteriꝰ ñ ſicut dicimus ꝙ q̄ñq; m̄ri.
tꝫ in vna pte ex pte altera ñ ſ̄m notata in.c.j.de eo q du
xit in m̄ri.quã poluit ꝑ adulteriũ cũ dixi.ẽ.de v̾bo tipũ dĩ
tipũ ſiľitudo figura ſiue rep̄ñtatio aliter tñ dĩ tipũ.l.di.c.
dño ſctõ ibi ſb tipo ierũſalẽ ⁊c.⁊ ezechieľ.xvj.c.ĩ.ſi. Quar
to q̾ro qualr̄ diuidiṫ h̄ cognatõ ſpũaľ dicit h̄ ho.ꝙ diuidi
tur hic in paternitatẽ filiationẽ fraternitatẽ. ⁊ ſororitatẽ
ſ̄m Jo.an.dicite pleniꝰ ꝙ diuidiṫ ĩ paternitatẽ filiationeꝫ
⁊ ſocietatẽ. Paternitas ẽ iter baptizãtẽ ⁊ baptizatũ Fi
liatio iter leuãtẽ ⁊ leuatũ ſocietas ſeu fraternitas ẽ inter
babtizatos vel leuatos.ſeu alteꝝ ipoꝝ cũ filijs baptizatis
vel leuãtis. Cõpaternitas aũt ẽ reſpectu leuãtis ⁊ bapti
zãtis.⁊ pentes baptizati vľ leuati ⁊ dicit hic Ho.ꝙ varie
ſũt ſp̄ẽs cognatõis ita hic ĩ ſũma eo.ti.§.q̄t eiꝰ ſp̄ẽs dic ꝙ
pria dĩ cõpaternitas ⁊ attẽdiṫ inṫ ſpũalẽ patrẽ pueri ⁊ cã
nalẽ.nã vnꝰ cõpatꝝ ſemꝑ ẽ pr̄ ſpũaľ pueri.⁊ alter carnaliſ
nec fallit regľa taľ. Erex h̄ appet ꝙ ſinguli filioli ſingľos
patrinos dñt hãere ñ pľes vt.xxx.q.iiij.c.ꝙ aũt de ꝯſe.di.
quarta.c.ĩ cathecifmo ⁊.c.ñ plures qua ẽt vir ⁊ vxor non
dñt ſiľ tenẽ vt ibi ⁊ notat hoſti.ĩ.§.ſi v̾.qd ĝ ⁊ eſt rõ. q̄ lꝫ
vnꝰ debeat tenẽ ſi pľes accedũt vĩ iter ipſos ꝯ̃hi q̇dã affi
nitatis ſpũaľ quare vĩ ꝙ ſine peccato cõmiſceri ñ poſſũt.
hodie ẽ tex.ĩ.c.ſi.eo.ti.li.vj.itẽ q̄t p̄rinos hꝫ filiola tot ma
ritos amittit ſiṫ no.ho.ĩ ſũma de ḋſpõ.ipube.§.⁊ q̇ ſpon
ſalia ꝙ ĩ aliq̄bꝰ regiõibꝰ male obſeruaṫ ⁊ ꝙ dixi ꝙ ſinguľ
ſingulos p̄rinos habẽ dñt itelligas reſpcũ baptizãtis ⁊ ſu
ſcipiẽtis q̄ vnicꝰ dꝫ eẽ baptizãs ⁊ vnicꝰ ſuſcipiẽſ tm̄ ⁊ vter
q; p̄rinus nã ñ oẽs ſuſcipiẽtes p̄rini ſũt ſicẽ ⁊ baptizãteſ ꝓ
bãt iura iducta ꝑ ho.ĩ ſũma eo.§.qs ſit effectꝰ.v̾.effectꝰ ãt
ſcḋe ⁊ vt.xxx.q.j.c.oẽs.ſi ĝ baptizãs rep̄ñtat pr̄eꝫ ab actu
ſuſcipiẽs m̄reꝫ a poſſeſſiõe vľ quaſi.q̄ ſuſtinet pueꝝ ſacra
mẽtũ ãt loco carnaľ copule ſuccedit.ſicut ĝ mõſtruoſũ ⁊ ĩ
poſſibile eẽt ſi qs diceṫ hẽre pľes pr̄es vľ m̄res cãnale ita
⁊ de ſpũalibꝰ itelligẽdũ ẽ ⁊ vide ꝙ no. ho.ẽ. de baptiſmo
.§.quot eiꝰ ſp̄ẽs.ſcḋa dĩ p̄rnitas.⁊ hec attẽdiṫ inṫ eũ q ba
ptiazat ⁊ q baptizaṫ.ſiue iter eũ q ſuſcipit ⁊ ſuſcipiṫ.q̇ poti
us m̄rnitas dici debẽt ar.hẽs ꝑ hoſ.ĩ ſũma eo.ti.ĩ.§.qs ſit
effectus.v̾.effectꝰ aũt ſcḋe.tertia dĩ fraternitas que atten
diṫ iter filiũ tuũ ſpũalẽ ⁊ filios tuos carnales.de hac.j.dĩ
co.§.qs ſit effectus.ver.effectus vero tertie licet autẽ hec
tres

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

tres ſpēs ſint.tñ ſm gof.in baptiſmo nouē ꝓpinquitates
ſiue ꝯtinētie aliqñ oriūť ⁊ ſunt hec. Pria ꝓpinquitaſ oriť
iter.pſbyteꝝ baptizantē ⁊ baptizatū.que ē filiatio.Scḋo
inter ſacerdotē ⁊ přez baptizati.⁊ hec cōpaternitas.Ter
tia iter ſacerdotē ⁊ mřez pueri.q̄ dr̄ cōmr̄nitaſ.Quarta q̄
eſt iter filios ſacerdotiſ ſi quos hꝫ ⁊ baptizatū.⁊ hec pꝫni
tas.xxx.q.j.oēs.⁊.q.iij.ita.Quinta iter baptizatuꝫ ⁊ ſuſci
pientē de baptiſmo.ei hec filiatio.ſexta iter baptizatum ⁊
vxorē ſuſcipiētis ⁊ hec ſilr̄ eſt filiatio.ſeptia inter baptiza
tū ⁊ inter filios ſuſcipiētis.⁊ hec ē fraternitas octaua iter
ſuſcipientē ⁊ patreꝫ ſuſcepti.⁊ hec eſt cōpaternitas ⁊ ꝓbā
tur hec.xxx.q.iiij.c.ſi qs ex vno ⁊.c.q ſpūalē ⁊.c.poſt vxo
ris.j.eo.c.j.⁊.c.martinus ⁊.c.veniens ⁊.c.tua Nona inter
ſuſcipientē ⁊ matrē ſuſcepti ſiue vxorē ſuſcipientis ⁊ ma
treꝫ ſuſcepti.q̄ cōmaternitas eſt dictis iuribus.⁊ qcq̄d di
catur aut pꝫnitas ſiue mꝫnitas.aut filiatio q̄ cuꝫ correlati
ua ſint eadē ſpēs eſt.Nā ſi pr̄ vel mater eſt aut eſt compa
ternitas.aut filiatio.aut fraternitas.⁊ ſic ſūt tres ſpēs tm̄
ad quaꝝ alterā oēs dicite ꝓpinq̄tates ſiue attinētie redu
cunť.¶ Quero qnto quid eſt cognatio ſpūalis.dicite qḋ
duplex eſt cognatio.q̄dā ipedit ⁊ dirimit matri.i.c.j.⁊.ij.
⁊ ſil'ibus huiꝰ ti.q̄dā ipedit ſꝫ ñ dirimit ꝓut eſt illa q̄ ꝯhiť
ꝑ cathecimū ⁊ in.c.ꝑ cathecimū eo.ti.li.vj.qd ſit cogna
tio eſt gl.c.j.eo.ti.⁊ v̄.ſpūalē.q̄ dicit qḋ cognatio ſpūalis
eſt attinē.ꝓueniens ex ordis ſacri datōe vł ad id ſacramē
tū dtentōe vel dic qḋ eſt vinculuꝫ ſurgēs ex eo qḋ aliquis
aliquā baptizat.vel quod de batiſmo vel cōfirmatōe ſuſci
pit.ipediens vel dirimens matri.iter pſonas iter quas vł
eaꝝ alterā ortū eſt.¶ De alijs aūt ſacramentis dic.qḋ ꝑ
ipa ēt ꝯhiť aliqua cognatio ſpūalis.q̄ ipediat matri.ſ.per
ꝯfirmationē.c.ñ.e.ti.li.vj. Et eſt rō ſm gl.ibi q: ꝑ baptiſ
muꝫ qs renaſciť ⁊ ꝑ ꝯfirmationē in fronte ꝯfirmať in illa
natiuitate.qḋ ñ eſt in alijs ſacramētis.qḋ no.xxx.q.j.c.oēſ
⁊ no.in.c.ñ.j.eo.ti.ſm Gaſ.qd ꝓpꝛie ſit cathecimus. dic
ſm Panoꝛ.qḋ eſt illa exortatio vel inſtructio q̄ fit añ ba
ptiſmū.hodie ꝓpꝛie eſt ille actus q fit añ portā ꝑ ſacerdo
teꝫ.añq̄ꝫ puer admittať ad eccl'aꝫ iō errare dicit eos q cre
dunt ſe cōpatres ex detentōe infantis ad hoſtiū.q: illa de
tētio ſaltē ñ ſufficit ad dirimēdū matri.poſt ꝯctū.¶ Que
ro ſexto ⁊ vltio.an hec cognatio ſpūalis trāſeat ad vlte
riora.puta nepotes ⁊ alios vlteriores Jo.an.hic ꝙ ñ ⁊ iō
poſſuꝫ ꝯhē cū filio filij mei lꝫ ñ cū filio meo.argumentuꝫ.
xxx.q.iij.c.j.⁊ ſufficit qḋ iter tales ñ inuenitur matri.ꝓhi
bitū arg.de ſpon.c.cū apud .Et.c.ēt ꝙ filia mea ſpūalis
ñ pt̄ copulari filio meo illegittio nālī.meo auteꝫ filio ado
ptiuo pt̄ copulari.facit .c.ñ.j.eo.¶ Viginti aūt caſus.in
q̄bus cognatio ſpūaľ ipedit ⁊ dirimit dicit Jo.an.ſe notaſ
ſe in ſūma huius libri.⁊ ꝑ iter baptizatuꝫ ⁊ leuātē baptiza
tuꝫ ⁊ filios leuātis.baptizatuꝫ ⁊ ꝯiugē leuātis priꝰ cogni
tā.leuāteꝫ ⁊ parentes leuātis.ēt ꝯiugē leuātis priꝰ cogni
tā.⁊ pentes leuati.Itē inter baptizatuꝫ ⁊ baptizāteꝫ.ba
ptizatuꝫ ⁊ filios baptizātis.pentes baptizati ⁊ ꝯiugeꝫ ba
ptizātis priꝰ cognitā.baptizātes ⁊ pentes baptizati.Iteꝫ
iter ꝯfirmatū ⁊ leuāteꝫ ꝯfirmatū ⁊ filios leuātis.ꝯfirma
tuꝫ ⁊ ꝯiugeꝫ leuātis prius cognitā.leuāteꝫ ⁊ pentes ꝯfir
mati.Iteꝫ iter ꝯfirmatū ⁊ ꝯfirmāteꝫ.ꝯfirmatuꝫ ⁊ filioſ cō
firmātis.ꝯfirmatuꝫ ⁊ ꝯiugeꝫ ꝯfirmātis prius cognitā.cō
firmāteꝫ ⁊ parentes ꝯfirmati.⁊ ꝑ pentes ſupius dictos in
telligas přem ⁊ matreꝫ hoc ꝓbať.eo.ti.c.martinꝰ ⁊.c.vlti
mo ⁊ eo.ti.c.j.li.vj.⁊ dicit Panoꝛ.in.c.martinꝰ.j.eo. vbi
poſt do.Ant.enumerat hos oēs caſus ꝙ ſi qs cognouit
q̄nq̄ꝫ ex p̄dcis cognoſcet reliquos de quo in.d.c.martinꝰ
vt ſuam materiam illi referuem.

Trum. Filij duoꝝ ꝯpatꝝ ꝑ quoꝝ neu
truꝫ deuentuꝫ eſt ad cōpaterni
tateꝫ licite ꝯhunt.niſi ꝯſuetudo repugnet.ſe
pabiť āt ſi ꝑꝑ eoꝝ vtrunq̄ꝫ vł alteruꝫ cōpater
nitaſ eſt ꝯcta.h.d.cuꝫ.c.ſup eo.codeꝫ ti.ſꝫ Jo.an.¶ Pri
mo pōiť qḋ.¶ Scḋo duoꝝ cāonuꝫ ꝯrioꝝ iductō.¶ Ter
tio poſterioris approbatio.¶ Quarto approbatiōis ex

ceptio.ſcḋa ibi lꝫ.tertia ibi nobis.quarta ibi niſi.¶ Not.
iſtud ibi cāones repiunť ꝯrij.qḋ ſequens corrigit priorem
qḋ etiā ꝓcedit ſi in ſequenti ñ fiat mentio de p̄ in.c.j.⁊ ibi
habeť rō de ꝯſtō.li.vi.⁊ ꝑ h̄ itelligo argumēta ad opinio.
Inno.qñ ponit ꝯrias opiniōes vt vltie ſteť.c.ſi vir eo.ti.
facit gl.i.c.ſi qs ꝯ clericū.ā.de foro cōpetē.gl. ſingularis
in.l.q filiū.§.ſabinꝰ.ff.ad trebel.c.capellanꝰ de feř.l.j.C.d
lib.p̄teri.hōus tex.in.l.ſi mater.ibi Bal.C.ne de ſtatu. de
functoꝝ Bal.in auctē.ex teſtō.C.de collatōibꝰ Bal.in.c.
j.an apud iudicē vel do.feu.qḋ ter.Jo.an.in.c.j.de penis
li.vj.q̄ oīa ꝓbāt qḋ vltia opinio cenſeť verioꝛ ⁊ in.c.ſi vir.
j.eo.ti.dic ꝙ hūanioꝛ p̄ferť.¶ No.ſcḋo.ꝙ valet conſtō ꝯ
canones.c.ñ.de ꝯſan.dic vt ibi in gl.ñ.¶ No.tertio ꝙ cō
paternitas ⁊ cognatio ſpūaliſ creat ipedimētū habile ad
ipediendū matri.ꝯctū.¶ No.quarto.ꝙ iter filios duoꝝ
cōpatꝝ nulla ē ſpūalis cognatio.ſi ꝑ eos vel neutꝝ eorū
eſt deuentū ad cōpaternitatē.¶ Vltio no.ꝙ conſuetudo
p̄t creare nouū ipedimētū ⁊ habile ad matri.dirimēdum
qñ ſi ꝯhereť ꝯſuetudo generat ſcandalū facit.c.ſup eo in
eo.ti.⁊ ho.⁊ Jo.an.hic in v̄bo cōſuetudine.¶ No.ar.op
timū ꝙ vbi ꝯſuetudo ꝯuenit cū iure cōi.ſi ius cōe tollitur
ꝑ ꝯriā ꝯſtōnē.tolliť ēt ꝑ ꝯſequentiā ꝯſuetudo niſi ſit taľ
ꝯſuetudo q̄ ex omiſſione generet ſcādalū vt hic notabiľr
ꝓbať.⁊ multū ſingulariter ſentit gl.in.c.ſup eo.j.e. ¶ Et
hoc facit ad q̄ōnē diu agitatā in.c.j.de ꝯſti.li.vj.ꝑ imol.in
cle.j.in gl.j.de electi.in cle.ſtatutū ibi gl.Et imol.in penu.
col.de elec.tex.quē ad hoc dixit ludo.in ſingularibus nō
eē alibi in.l.magiſtratus.ff.ad municipales.do.Ant.in.c.
j.in.vij.col.de reſcrip.Bal.in p̄ludijs feudoꝝ bar.⁊ imol.
in.l.j.in.principio.ff.ad.l.falcidiā Bal.in.l.ij.C.de conſti.
pecu.Angel.in.l.j.§.ſociꝰ.ff.de vſuris Ideo vbi ius cōe li
mitať alio iure.Ita ⁊ ꝯſuetudo vel ſtatutū ꝯtines idem ꝙ
ius cōe ita Jo.an.in.c.cū in eccľa de p̄bē.li.vi.panoꝛ.in.c.
ex litteris de ꝯſtitu.¶ Oppo.ꝯ tex.⁊ primū notabile ꝙ
imo ſteť cāoni antiq̄oꝛi.l.di.c.dño ſcō.Solutio Joan.an.
ibi remittit ⁊ dic vt no.in.c.j.de ꝯſti.lib.vj. Aut āhe ꝯſue
tudines ſūt gnāles ⁊ poſterioꝛ p̄iudicat Aut āhe ſūt pti
culares ⁊ locales.⁊ tūc antiq̄oꝛ tpe ⁊ potioꝛ pietate p̄fe
renda ē ita rñdet gl.in.d.c.dño ſcō.ad hūc tex.de quo h̄
latius.⁊ in.c.j.de ꝯſti.li.vj.⁊ ꝙ dr̄ hic ꝙ poſterioꝛ canō re
uocat priorē intelligit Jo.an.in illis locis in q̄bus ñ ſerua
tur cāonica ꝯſuetudo.¶ Scḋo oppōiť.nā hic excipit illā
pſonā ꝑ quā deuētū ē ad cōpaternitatē.ex hoc eni videre
tur ꝙ qs ñ poſſit ꝯhē cū ſoroꝛe filij ſui ſpūalis.cum ipe ſu
ſcipiēdo illū filiū ſpūalē fuerit cā cōpaternitatis.⁊ tñ pōt
ꝯhē.xxx.q.iiij.c.vltio ſoľo ꝙ hic dicit de pſona dicit Jo.
an.itelligendū ñ de ſuſcipiēte ſꝫ de ſuſcepto.ꝓ hoc ꝙ no.
in.c.j.rñſo.in vltia gl.⁊ li.vj.eo.ti.refert hic abbas tpe ſui
magiſtri de hac q̄ōne fuiſſe bononie diſputatū.⁊ ꝙ multi
doc.ꝑ hāc litterā dicebāt ꝙ ñ poſſet ꝯhē cū ſoroꝛe ſua ſpi
rituali ꝙ falſuꝫ eſt vt dicit Jo.an.in.d.gl.⁊ idē tꝫ pe.j.eo.
c.tua.¶ Venio ad gl.pria ſentit ꝙ vnū ꝯriū dicit littera i
principio de filijs natis añ vel poſt cōpaternitatē nullū ē
dubiū.ꝙ tales nil iter ſe attinēt ſol.gl.ꝙ itelligit de filijs
duoꝝ cōpatꝝ.¶ In gl.ij.ibi dicať paſcalis ſecūdi.⁊ male
ſm Joā.an. ſiľe.xij.q.ij.futurā in ſupraſcriptiōe. ¶ In ñ.
gl.vel.intelligit de alijs cānonibus quos ñ habemus ſe
cūdū ala.goff.⁊ Inno.ꝙ notať ſm Ho.in.c.cū habēt.ā.
de eo.q duxit in matri.quā pol.ꝑ adulteriū.⁊ p̄t ſubſtinē
ſm Cardi.ꝙ dicit h.¶ Glo.vltia op.⁊ ponit duas opi.
allegat iura ⁊ ſoluit ⁊ primā ſoľonē approbat.in gl.ibi p̄t
dici ꝙ loq̄ť in mřimonio ꝯhēdo hoc tꝫ tācre.vinc.⁊ goff.
cū q̄bus hic trāſit Jo.an.pro alia ſoľone q̄ hꝫ qḋ ex vi cō
ſuetudis ꝑꝑ ſcandalū ſepať mři.inducit Inno.ꝙ iſta ipe
dimēta ꝑ ꝯſtōneꝫ eccľe inducta ꝑ ꝯriā ꝯſtōnem vel con
ſuetudinē legittie itroducta poſſūt in ꝯriū introduci ꝙ ē
notādū.Car.remittit ad notata i.c.ſup eo.j.codē.Et idē
dñs Anto.remittit ſe hic tñ vnum verbum Butri.nō om
mitto.aut ꝯſuetudo ꝓcedēs ſup impedimento ꝓcedit cū
ſcādalo ⁊ h̄ ipedit ⁊ dirimit qñ ē ꝑ papā approbata. nō

obſtat.c.quos deꝰ ꝯiunxit hō ñ ſepat. qꝛ p̃cedente impe
dimento conſuetudinis deus ñ coniūgit. Ad hoc facit ꝙ
exceptio ꝺ qua in lr̃a ñ eſſet p oía competēs p̃cedētibus
aut cōſuetudo ñ p̱cedit cū ſcandalo.ꝛ tunc impediat nō
dirimat ſm Bu.ꝺ mã tñ hic latius dico ibi in.c. ſuper eo.

J uir. Cōpaternitaſ ſciēter vl' ignorant
iter ꝯiuges ſupueniēs matri.non
diſſoluit.h.d. Et ſunt due ptes pria ꝯſultatio
ſcōa rñſio. In ſcōa duo facit.prio diuerſitatē
antiquoꝝ canonū recitat ſcōo alterā ptē reprobat rōnē
inducens p locū additōis.ſcōa ibi ſi ſubtrahē ibi ad con
tinētiā induci.q̃ ēt domo ppria ſeruare tenet.xxxij.q.v.c.
qō dꝫ ſm hoſti. ¶ No.prio ꝙ cōpaternitas ſequēs non
dirimit matri.p̃cedēs ꝛ qō hic dicit ꝺ cōpaternitate repe
titū ē de q̃ vis cognatōe ſpūali.vt ſi pr̃ vxoris mee teneat
in ſacro baptiſmo vl' ꝯfirmatōe.vl' ſi teneo vxorē meā ad
baptiſmū vl' ꝯfirmationē ſm Jo.an. ¶ Not.ſcōo ꝙ vbi
ſūt diuerſe opi.vel diuerſa iura hūanior ē p̃ferenda ꝛ rō
nabilior.facit.ſ.ꝺ pben.c.rō imo eqor.ſ.ꝺ tranſacti.c.ſi.
vbi aūt vtraqꝫ ē hūana maiori parti ſtādū ē.xviij.di.i.c.
canonicis. Itē ꝛ ſanior attēdenda ꝺ quo facit qō notat i
alia mã.c.ſi ꝺ terra.j.ꝺ priuilegijs. imo ꝯſulēdus ēēt pa
pa.ſ.ꝺ reſcrip.c.ex lr̃is q filij ſint legitti.c.p venerabilem
v.rōnibus ſm hoſti. ꝛ Jo.an.hic vel dic vt no.xx.di.c.de
qbus ſm eos. Nñqꝫ ēt illa opinio tenēda eſt in qua latiꝰ
doctor mãꝫ attingit.l.diui fratres.ff.ꝺ iure patro. Et qō
cōis opinio tenēda ſit tꝫ gemi.in.c.j.ꝺ ſūma tri.li.vj.vbiqꝫ
tñ bona rōne ab ea recedi pt Panor.in.c.j.ꝺ conſti.poſt
Jo.an.Panor.in.c.j.ꝺ poſtul.pla.in.c.capellanus.ſ.ꝺ fe
rijs.d.Ant.in.c.j.§.vngit vbi ꝺ opiniōe antiquoꝝ ꝺ ſacra
vnctione Jmol.in cle.ne romãi ꝺ elec.panor.in.c.4.ꝺ ſen.
ꝛ re iudi.bar.in.j.cōſtōne.C.in.§.qbus in.l.cū platis.ff.ꝺ
re iudi.in.l.ſi.C.ꝺ pena iudicis vbi ꝺ cōi opinione bald.in
ſcōa cōſtōne.C.in.c.j.in ſi.principij in ti.ꝺ pace iuramento
firmã.tꝫ.d.Ant.in.c.ex litteris ꝺ ſponſalibꝰ el.j. Ang.in.l.
q rome.§.duo fratres.ff.ꝺ v̄bo.ob. Hec tñ oīa ſi ſaluari
pñt ad bonū ſenſum reducūt ſm car.flo.hic inter alia tñ
illud tutiꝰ eſt vt ſi ābiguitas ē ardua cōſulat papa vt in.c.
maiores in prin.ſ.ꝺ bap.ꝛ iuribꝰ p̱xime allegatis. Et tra
dit hic ho.vnū notabile p regl'a certa ꝛ ſana ꝛ ēt refert h
Jo.an.ꝙ vbicūqꝫ magiſtri ſiue doctores p ſuas regulas
ſoluūt matri.nec ius exp̱ſſū inducūt ſi tu iuenies aliquē
doc.ſcribētē ꝯ̃riū ſibi adhereas ad ſaluādū matri. argu
mēto.ſ.ꝺ teſtibus.c.lꝫ.ex quadā in ſi.qō p̃cedit ſm Car.
hic dūmō ille doc.q tꝫ ꝯ̃riū poſſit rōne p̱babili iuuari ita
ēt panor. ¶ No.h argumētū a ſufficienti ptiū enūeratōe
cōcor.c.q̃rto.ſ.ꝺ re.iur.ꝺ p̃ſcrip.c.ſi diligenti ꝺ ſen.excō.
p.c.tuas.l.patre furioſo.ff.ꝺ his q ſunt ſui vel alieni iuris.
qō verū ē qñ ptes ſunt ſufficiēter enūerate.l.cū hi.§.ſi pre
tor ꝺ trāſac. ¶ No.qō p v̄bū vi ſit iuris p̱mulgatio.dic vt
in.c.lꝫ.ſ.ꝺ cōiu.ſeruorū.ꝛ dicit hoſt.hic in v̄bo vi ꝛ nobiſ
videri dꝫ qō in talibus habebimꝰ obedire pape.c.i cauſis
ſ.ꝺ re iudi. ¶ No.qō p̱babilis ignorātia excuſat.forte di
cit Jo.an.in ſabato ſancto cū multi baptizēt vel in pēteco
ſte cū multi criſmarent credebat iſta mulier leuare filium
M.ꝛ leuauit ppriū filiū.hodie tñ difficulter pt cōtingē.
qꝛ ñ baptizat tāta multitudo ſic ſicut olim ſm Cardi.hic
Et caute dicit littera ex malitia ſm Jo.an.ñ ex certa ſciē
tia.qñ talis certa ſcientia pt eē ñ malitioſa.qꝛ baptizauit
filiū ppriū in mortis articulo cōſtitutū.cū nō occureret ei
q baptizaret qꝛ tunc non ē iputādū.xxx.q.j.c.ad lumina.
¶ No.ēt qō parentes carnales ñ ꝺbet filios pprios ꝺ ſa
cro fonte leuare.vel ꝯfirmatione.alius.n.dꝫ eē pater car
nalis.alius ſpūalis.inſtāte tñ neceſſitate licite parētes ba
ptizant.filios vt in.c.ad lumina.xxx.q.j.nec ex hoc oritur
aliquod ipedimētū inter eos q inſtāte neceſſitate fecerūt
Glo.i.ꝛ ij.ſunt remiſſiue.glo.iij.querit ꝛ ſoluit in ea gl.cū
dicit quod ſi ꝯ̃xit cognatus ſcienter nō poteſt exigē p h
facit xxx.q.j.c.de eo ꝛ goffred.ꝛ Hoſti.niſi ambo fuiſſet
in dolo qa tunc ꝯpēſatio fieret argumen.de diuor.c.ſigni

caſti.ff.de cōpenſationibus.l.ſi ambo. ſm goff.nūc alle.
c.conſtitutꝰ de penis. Hoſtien. dicit ꝙ neuter debet exi
gere ꝛ neuter ſubtrahere ꝛ quod ſonat littera hec ꝛ in.c.
ꝯ̃cto in ſi.j.co.ti.ſꝫ melius faceret cōtinēdo ꝛ cū hoc tran
ſit hic Jo.an.ꝛ Butri.panor.hic dicit ꝙ glo.ſatis lata ē
in.c.noſce.xxx.q.j.que ꝯcludit ꝙ hoc attemptās ſcienter
eſt priuatus facultate exigēdi debitum.ꝛ ſatis placet illa
opinio.prio p tex.in.c.de eo.xxx.q.j.vbi dicit ꝙ talis mor
tua ꝯiuge dꝫ remanē ſine ſpe ꝯiugij ecce ergo ꝙ quantū
in ſe ē priuat exercitio matrimoniali. Itē p rōnē huiꝰ tex.
nā ſubſtinet hic ꝯiugiū ne fraus doloſo patrocinetur ſed
quoad priuādū illū iur ſuo fraus iſti ñ patrocinabit. ſed
potius obeſt vñ littera in hac rōne habuit ſolū reſpectum
vt ꝯiugiū ſepet ex toto fateor ꝙ littera p̃cedēs inuit ꝯ̃ri
um dū dicit nec alter alteri dꝫ debitū ſubtrahē ſꝫ itelligit
indiſtincte reſpectu ignorātiū.nec obſtat ſi dicat criſtū ex
cepiſſe ſolā cāꝫ fornicatōis vt in.c.ij.de ꝯiugio leproſorū.
qꝛ vt dicit gl.notabilis i.d.c.noſce.illō ē verū quoad r̃pel
lendū vxorē a domo ppria.ꝛ a thoro ſꝫ quoad debitū ſub
trahendū multi caſus repiūt circa fornicationē ꝛc. dicit
hic cardi.qō.c.ꝯ̃cto loqt in alio caſu.qꝛ ibi fuit cōpaterni
tas tñ p cathecismū ꝯcludēs.qō i baptiſmo ꝛ ꝯfirmatio
ne ſi ꝯiuges ſiāt ſciēt cōpatres.lꝫ bñ faciāt ꝯtinēdo vt h.
tñ exigēdo ñ peccāt qō ñ p̱hibēt.nec ꝯ̃bēdo ēt cōpaterni
tatē vr̃ vouē caſtitatē.q̃ caſu ñ poſſūt exigē ſiñ peccato ꝺ
ꝯuer.ꝯiu.c.placet.gl.ſequē.remiſſiue ſt allegāt.ꝛ ꝯcor.ꝛc.

Uper eo Sūmatū eſt.ſ.in.c.j.ſed
ſpecialiꝰ attingēdo mētē
capituli h dicit filij duoꝝ cōpatꝝ p quoꝝ neu
trū deuētū eſt ad cōpaternitatē.licite inuicē ꝯ̃
hunt mr̃imonia.ſi tñ ſubeſt cōſuetudo ipediēs ꝛ dirimēt
talia mr̃imonia ſeruāda ē ꝯſuetudo loci.h.d. ſcōꝫ intelle
ctū magis cōeꝫ p̃ ponit qō ſcōa ibi rñdemꝰ diſtinguēt rñ
ſio.ꝛ ſcōꝫ mēbꝝ ibi certū. ¶ No.prio ibi alteꝝ vel vtrūqꝫ
ꝙ cōpaternitas pt dupliciter eē iter aliquoſ.vt puta qa q
libet ſuſcepit filiū alterius de ſacro fonte. Ex quo no.ꝙ ſi
ego tenui filiū tuū in baptiſmo.tu licite potes tenē filium
meū ꝛ tūc p vtrūqꝫ iſtoꝝ filioꝝ cōpaternitas ē ꝯ̃cta inter
eos. Nota ꝙ nulla cognatio ſpūalis ē iter filios duoꝝ cō
patrū p quoꝝ alteꝝ ñ deueniat ad cōpaternitatē.ꝛ habet
ꝙ ꝯſuetudo pt creare nouū ipedimentū ꝛ iducē ſepatori
um mr̃imōij ſcōꝫ hoſti.hic. ¶ Nota ꝙ ꝯſuetudo metropo
litane eccl'e attēdit ꝛ eccl'aꝝ vicinaꝝ de ꝯſue.c.cū oliꝫ de
quo in gl.ij.ꝛ.iij.hic ꝛ hoc eſt veꝝ ſm Jo.an. hic in v̄bo
metropolitane ſi in eccl'a in qua agitur matri.nō ſit certa
ꝯſuedo alioquin ꝛ ſi ſit ꝯ̃ria ꝯſuetudini vicinaꝝ eccle.ſub
ſimulatōe trāſiri dꝫ vt in.§.veꝝ.j.eo.nota.quarto erga ſa
cramēta ꝯſuetudinē metropolitāe eccl'e ligare oēs ſuffra
ganeos.ꝛ ligare oēs pticulares.ꝛ ad ꝯcludendū ꝯſuetu
dinē in p̱uincia vl' metropoli.ſ.de offi.archi.c.ſi.ꝛ de elec.
c.cū eccl'a vulnerata ꝛ qō ibi no. No.qnto ad intellectū
lr̃e tres caſus primꝰ ꝙ vbi ꝯſuetudo circūſtātiū eccl'arū
diſponit vt mr̃i.ñ ꝯ̃hat iter filios cōpatꝝ quoſcūqꝫ.ꝛ vl
tra h diſpōit ꝙ matri.dirimat ſeruāda eſt ꝯſuetudo.ſcōs
caſus qñ eccl'a metropolitana ihibet matri.ꝯ̃hi.vel ñ ihi
bet ꝛ ꝯſuetudo vicinoꝝ locoꝝ ñ diſpōit de dirimendo.ꝛ
tūc ꝯſuetudo pticularis loci ſeruāda ē tertiꝰ caſus ſꝫ ho.
ē ſi eccl'a alicuiꝰ p̱uicie aliq̃ ꝯſuetudinē habeat totiꝰ altiꝰ
p̱uicie ꝯſuetudis ꝯ̃riā.ꝛ tūc eccl'a pticularis ñ dꝫ appro
bare nec diſſoluē matri.nec ēt pmittē ne i p̃ ꝯtemnet ꝯſue
tudinē eccl'e.in ſcōo det licētiā ꝯ̃hendi ꝯ̃ ꝯſuetudinem q̃
trahi poſſet faciliter in exēplū. ¶ No.ſexto.ꝙ pmittit diſ
ſimulatio ex cā ar.de iur iurādo.c.mulieri.ꝛ.c.j.ꝙ me.cā.
¶ No.ſeptio.ꝙ tacēs nec ꝯſentit nec diſſentit.xxxvj.di.tā
ta.c.ñ ne de p̃ſūp.ꝛ ꝙ ibi no.ꝛ in regula q tacet lib.vj.ꝛ p
hoc notabile ſit expedita gl.añpe. ¶ No.vltio.ꝙ ea que
ſiūt a platis ab alijs faciliter trahūt i exēplū.c. magne ꝺ
voto ꝛ.c.quare el.ij.ꝺ accu.oppōit p itellectu ꝺcre.nr̃e.in
v̄.ceteꝝ dic ꝙſi iter filios cōpiū p q̃s ñ ē ꝺuētū ad cōpi
ni ꝯ̃biē mr̃i.ex vi ꝯſuetudis vicinaꝝ p̱uinciarum ſeperatur
matri.

mr̄i.⁊ in ꝟ.veruꝫ dī ꝯ̄riuꝫ.videlꝫ ꝙ n̄ dꝫ ſepari. Itē in prī.
in ꝟ.ceteruꝫ a ꝯ̄rio ſenſu dicit lr̄a qȯ de iure iter filios cō/
patrū ꝑ quoꝝ neutrū ē deuentū ad cōpaternitatē nulla
exiſte ꝯſuetudine ꝑmittit ꝯ̄ctus mr̄imonij. forti⁹ vbi hoc
diſponit ꝯſuetudo vt dicit lr̄a in fine ꝓꝑ hoc ꝯ̄riū hic plr̄es
ponūt intellect⁹. Prim⁹ itellect⁹ hoſti.q dicit ꝙ.§.verum
reſpiciat principiū ſic pria ps loquat̄ qn̄ mr̄i.eſt ꝯ̄ctū iter
filios.ꝑ quoꝝ alteruꝫ ē deuentū ad cōpaternitatē ⁊ ꝯſue
tudo circunſtātiū locoꝝ ipedit ⁊ dirimit.⁊ dicit ſuādaꝫ
ꝯſuetudinē ipediēdo ⁊ dirimēdo ⁊ ſbaudit i ꝓ̄ rn̄ſo i tex.
ibi ſepare ēt ſi in tua eccl̄a n̄ ſit cōſuetudo .§.verū loqtur
qn̄ matri.ꝯ̄ctū eſt iter ꝑſonas.ꝑ quas deuentū ē ad cōpa
ternitatē.cū vicinus loc⁹ ⁊ iſte iter ſe differūt ſeruet̄ ꝯſue
tudo loci ſpecialis.v bi ē ꝯ̄ctum tale matri.ꝙ toleret̄ tale
matri.quo caſu dicit diſſimulādū ē ⁊ eccleſia ēt tollerabit
nec reprobabit nec approbabit.ſequit̄ ergo iuſ n̄ approba
bit nec retractabit ne ꝯſuetudines cōtemnē̄.videatur.nec
dabit licētiā ꝯ̄hendi ne ꝑ hoc offendat ius cōe ⁊ nāle.⁊
qꝛ ab alijs poſſet in exēplū ꝯ̄ ius trahi.ſm hunc intellectū
ꝟſiculus veruꝫ n̄ aduerſat̄.ꝓximo.itē ꝯ̄ nām ꝟbi ⁊ menteꝫ
lr̄e eſt ſm hu.⁊ car. Itē ex hoc vr̄ cōſentire hoſti.ꝙ valeat
cōſuetudo ꝯ̄ ius canonicuꝫ habilitās filios duoꝝ compa
truꝫ ad ꝯ̄hendū.ēt ſi ꝑ eos vel eoꝝ alteruꝫ ſit deuentū ad
cōpaternitatē.vel vt ſaltē dicit ipē tolleret̄ ⁊ diſſimuletur
diſſimulatōe diſpēſatiua auctoritate huius lr̄e vt dico i gl.
in ꝟbo diſſimulare.⁊ ēt cōparatiua ⁊ diſpēſatiua diſſimula
tione.gl.ē ⁊ ibi dixi in.c.ꝑterea.ē. de ſponſalib⁹ tunc n̄ bn̄
ſeqt̄ lr̄a ſm hoſt.ſicut graue ē n̄ ſuare cōſuetudinē vicio
ruꝫ locoꝝ.ita ⁊ graui⁹ ꝑ offenſionē iuriſ cōis ⁊ rōnis nāt̄
⁊ maioris ſcādali ꝓbē aſſenſuꝫ hui⁹ coniugij ꝯ̄ct⁹ iter ta/
les iter quos ⁊ eoꝝ alteruꝫ deuentū eſt ad compaternita
tē.ſꝫ dicit ꝙ itellect⁹ de quo nūc ſubiungo magis ſibi pla/
cet.⁊ dic cū iſta conſuetudo in nullo loco repiat̄ ꝙ ſciat h̄
capl̄m poti⁹ in ſubtilitate ꝙ̄ꝫ in vtilitate conſiſtit. Et ꝓꝑ h̄
ho.ponit aliū itellectuꝫ quē refert Io.an.hic in prī.c. qui
magis placet eidē hoſt.videlꝫ qȯ decre.iſta ſuꝑ trib⁹ diſ/
pōat primū ⁊ ſcōꝫ n̄ mutat̄ hoc ē principiuꝫ lr̄e.⁊.§.ceterū
Tertiuꝫ ꝟo in .ꝟ.veruꝫ.loqt̄ qn̄ conſuetudo circūiacētiuꝫ
ciuitatuꝫ hꝫ.ꝙ n̄ ſit ipedimētuꝫ in ꝯ̄ctu int̄ filios duoꝝ cō
patruꝫ ꝑ quoꝝ neutꝝ ē deuētuꝫ ad cōpaternitatē.ſꝫ con
ſuetudo ſpālis eccle.in qua ꝓ̄hibit̄ de ꝯ̄hendo vel ꝯ̄cto hꝫ ꝯ̄
riuꝫ.ſ.ꝙ int̄ eos n̄ poſſit eē mr̄i.⁊ tunc ſepare n̄ dꝫ ne tur/
bet nec contēnat cōſuetudinē vicinoꝝ locoꝝ. nec dꝫ da
re licentiā vt ſit̄ ſtent ne turbēt ꝯſuetudinē prie.⁊ ab alijs
trahat̄ i exēpluꝫ.⁊ ſcādaluꝫ ſurgat.⁊ hic intellect⁹ placet
Hu.hic. Poteſt dari terti⁹ itellect⁹ ſm ipm ⁊ colligit̄.ē.
vt pria ps ⁊.ij.n̄ mutet̄ ꝟ.veruꝫ itelligat̄ de conſuetudine
circūiacentiuꝫ ciuitatuꝫ ⁊ in ipſo ꝟ.veruꝫ differt h̄ modo
vt loquatur qn̄ conſuetudo diſponit ꝙ ibibeatur ꝯ̄ct⁹ iter
filios duoꝝ cōpatꝝ.ēt ꝑ quos n̄ eſt deuentū ad cōpater/
nitatē.ſꝫ n̄ diſponit dirimēdo ſi ꝑticularis ē ꝯſuetudo i lo
co q̄ ꝑmittat talia mr̄i.nec inhibeat.tūc n̄ dꝫ dirimere ne.
ꝯſuetudies vicinas videat̄ cōtemnē̄.ꝓximoꝝ locoꝝ. q̄ ha
bent vt n̄ dirimat̄ nec expꝛ̄ſſe dare licētiā ꝯ̄ ꝯſuetudinē pro
ximi.nec ꝑ hoc ex quo ꝯſuetudo ihibita videat̄ dare licē
tiā ꝯ̄ ꝯſuetudinē ciuitatū.⁊ illud ab alijs trahat̄ i exēpluꝫ
nā ex quo nulla ꝯſuetudo ē in loco ꝑticulari peccāt ſaltē
in ꝯ̄hēdo.⁊ ex hac approbatōe peccāt ꝓꝑ exēplū qȯ poſ/
ſet ſūmuꝫ ſcādalū euenire. Et ex iſta lectura habes qȯ ſi
in circūuicinis locis ē ꝯſuetudo vbi ꝓ̄hibit̄ nulla eſt ꝯſuetu
do.tūc peccatū ē n̄ attēdē̄ ꝯſuetudinē cū vicinā.n̄ tn̄ ꝑ h̄
ipediūt̄ mr̄imōia. ¶ Dicit panoꝛ.hic qȯ ⁊ ex his ēt pt̄ de
cidē aliā qōneꝫ ꝙ valeat ꝯſuetudo circa facilitatē habili
tādi vel ihabilitādi aliquos ad mr̄i.⁊ dic clari⁹ qȯ aūt cō
ſuetudo habilitat alias ihabiles ꝑ ius canonicū puta vt i
tertio ḡdu poſſit mr̄i.ꝯ̄hi vel vt fr̄ poſſit ꝯ̄hē̄ cū ſoroꝛe ſpi
rituali ⁊ n̄ valꝫ ꝯſuetudo vt vr̄ hic tex.iducendo vt. ē.iun
cto.c.ꝙ ſuꝑ his de ꝯſan.⁊ affi.⁊ vtrobiqꝫ hoc tꝫ ho.quaſi
ꝯſuetudo n̄ ſit rōnabilis cū ſit ꝯ̄ oēm hoēſtatē.ex quo iſe
ro ꝯſuetudinē a papa n̄ approbatā n̄ poſſe tollē̄ ipedimē

tū.publice hoēſtatis.qꝛ n̄ valꝫ ꝯſuetudo ꝯ̄ hoēſtatē eccl̄e
i.c.cū decoꝛē ꝺ vita ⁊ hoē.cle.aut ꝯſuetudo ihabilitat al̄os
habiles vt in filijs duoꝝ cōpatꝝ ꝑ quoꝝ neutrū eſt deuen
tū ad cognationē.⁊ tūc aut hꝫ ſolū ꝯſuetudo vt ipediat n̄
vt dirimat ⁊ valꝫ ar .hic in ꝟ.itaqꝫ ⁊ in ꝟ.cetꝝ facit in.c.
cū ſoluꝫ.ꝺ cle.cōiu.aut hꝫ vt diſſoluat̄ cōiugiuꝫ.⁊ ſic ſi ad
tp̄s vꝫ vt voluit hic Inno.Nā peccauerūt ꝯ̄hēdo ꝯ̄ ꝯſue
tudinē patrie.xxx.q.v.c.alit̄.aut hꝫ vt diſſoluat̄ iperpetuū
⁊ ſi ē approbata ꝑ papā ſaltē tacite vꝫ.vt ꝓbat̄ hic ſm le.
ho.aut n̄ appet ꝺ approbatōe pape.⁊ vr̄ velle ho.ꝯſuetu.
dinē n̄ valē̄ dicit caſuꝫ huius capituli n̄ extēdendū. Sꝫ pa
noꝛ.tꝫ oppoſitū vbi cuꝫ ꝯſuetudine n̄ ꝯcurrit ſcādalū.qꝛ ſi
cut papa pt̄ ius diuinum iterpꝛetari ⁊ addere ⁊ dirimire
vt no.in.c.q̄ in eccl̄iarū de cōſti.ita ⁊ cōſuetudo vt no.idē
Inno.in.c.fi.ꝺ cōſue.item video ꝙ conſuetudo q̄ generat
ſcādalū inhabilitat quē ad mr̄i.ſpūale vt in.d.c. cū oli de
cle.cōiuga.ḡ pari rōne dꝫ poſſe ihabilitare ad mr̄i.cāṅale
⁊ ꝑ h̄ habes ꝺclaratā ēt gl.huius.c. Et no.ſingulariter gl.
magnā dicit eni ꝙ ſi in aliquo loco eēt hodie conſuetudo
vt in qnto gradu n̄ poſſet ꝯ̄hi mr̄i.⁊ ex ꝯ̄ctu generaret̄ ſcā
daluꝫ.ꝙ n̄ valeret mr̄i.c.n̄ dꝫ de ꝯſangui.⁊ affi.lꝫ hoc per
mittat ⁊ pt̄ eſſe duplex rō.qꝛ hec cōſuetudo cōcurrit cū oī
iure antiquo nec cēſet̄ ſublata ꝑ nouū.ex quo n̄ reprobat̄
illud ius.⁊ cōcurrit ſecū ſcādalū ⁊ hāc rōnē ſentit gl.ij.rō
colligit̄ ex his q̄ ꝓ̄dixi.qꝛ cōſuetudo cōtinēs in ſe ſcādalū
ex ꝓ̄teritōe pt̄ inhabilitare al̄os habiles.ſꝫ vbi a principio
nullū fuiſſet ipedimentū ſolū ſcādalū ſupueniēs nō pōt
diſſoluē̄ matri.vt dī in pria gl.quā nota.qꝛ ꝓꝑ ſcādalū nō
eſt recedendū a ꝟitate.iuris diuini vt in.c.ij. de ope. noui
nunti.⁊ in regl̄a q ſcādalizauerit.j.ꝺ reg.iur. ¶ Glo.ij.no
tat ex tex.⁊ cū allegat.l.n̄ dubiuꝫ ibi dī qȯ ꝯ̄ leges fit ꝑ le
ges diſſoluit̄. ¶ Gl.tertia oppōit ⁊ ſoluit ꝯ̄riū ⁊ ita argu
it ⁊ in eadē gl.ibi ꝺ qbus cū habet̄ ius ſcriptū ſeruāda cō
ſuetudo loci vel ſit̄e.qua deficiente inſpicit̄ cōſuetudo ro
mane vrbis. Et no.iſtā gl.ꝙ vbi agit̄ de ſuāda forma ſa/
cramētoꝝ dꝫ ſeruare ꝯſuetudinē romāe eccl̄e fac̄ gl.i.c.j.
in ꝟbo docuit ibi Gemi.ꝺ ſū.tri.li.vj. notatur in.c.j.ꝺ tpe
oꝛdi. Ad māꝫ vide notata in.c. cū oli de ꝯſue.⁊ ēt vr̄ velle
ꝙ ſec⁹ in alijs ſacramētis.q̄ n̄ ſunt ꝺ forma ſꝫ ꝺ potētia vt̄
de habilitāda ꝑſona.cū ḡ hic n̄ agat̄ de forma ſacramēto
ruꝫ ſtatutū romane eccl̄e n̄ attēdetur prius ꝙ̄ꝫ metropoli
tane ſꝫ Butri.de hoc plenius pria dī.c.ꝯſuetudo dicit ēt
Ala .ꝙ in forma ſacramentoꝝ ſi ſeruata forma ſacramen
toꝝ ꝺbita.aliqd eccl̄a vltra formā iuris debitā facēt non
peccat.ſicut eccl̄a mediolanenſis q̄ prius lauat pedeſ ba
ptizādoꝝ vt notatur.j.q.j.c.emendari Io.an.hic ſuꝑ iſta
glo.vr̄ velle ꝙ oībus deficientibus recurrat̄ ad cōſuetudi
nē romane eccl̄e.⁊ lꝫ generaliter loquatur pt̄ intelligi ſm
ꝓ̄dicta.ꝙ aut loquitur de forma ſacramentoꝝ.aut ꝺ alijs
⁊ nota ꝙ in iſtis ſacramētalibus n̄ valet cōſuetudo niſi ꝓ
cedat de ſciētia pape ⁊ tolleret gl.eſt in.c.vir aūt in fi.ꝺ ſe
cundis nuptijs.q̄ ſolet ꝓ ſingulari reputari panoꝛ. in. c.j.
de treuga ⁊ pace. ¶ Gl.in ꝟbo eidē que eſt quarta.oppo
nit ꝙ cōſuetudo cōtinēs ſcandalū n̄ pt̄ dirimere matri.ꝯ̄
ctum.qꝛ quos deus cōiunxit ⁊c.⁊ cōſuetudo hꝫ viꝫ ab ho
mine matri.a deo de cōſuetudine.c.fi.gl.rn̄det ꝙ intelligi
tur de cōſuetudine q̄ ſecū ſcādaluꝫ inducit .ſed ꝑ hoc nō
ſoluitur ꝯ̄riū.⁊ ideo gl.ibi ſed ſi nulla ꝓhibitio diſtinguit
aut nulla ꝓhibitio vtrinqꝫ fuit inter tales ꝑſonas ꝑ quas
vel quarū neutrā deuētū ē ad cōpaternitatē.⁊ tūc n̄ ꝺbē̄t
diſſolui ꝓꝑ ſcādalū.qꝛ taliter diſſoluēdo ſine peccato nō
poſſet ⁊ cicius ſcādalū naſci ꝑmittitur.c.cū ex iniuncto ꝺ
bn̄ficijs.aut ꝓhibitio fit int̄ ꝑſonas tales ⁊ tūc ꝓꝑ talē ma
tri.diſſolui dꝫ.gl.i iure pt̄ in ꝟ.ibi ⁊ ſurgit ꝯſuetudo no.ꝙ
nō poteſt eē matri.inter eos per quoꝝ neutruꝫ deuentuꝫ
ē ad cōpaternitatē.⁊ ibi ſentit ꝙ ēt oli ſeruabat̄ ſcādaluꝫ
ſm itellectū alexādri vt in.c.j.ē.eo.⁊.xxx.q.iij.⁊ in.c. poſt
ſuſceptū vt ꝯiūgi poſſēt oēs ꝓ̄ter illos ꝑ q̄s ꝺuētū ē ad cō
ꝑnitat̄e ꝺiñ gl.ibi qdā pōit itellectū ad ꝟ.ita ꝙ eiſdē ⁊c.vt
itelligat̄ de illis ꝑſonis ꝑ quas vel eaꝝ alterā deuentum

eſt ad compaternitatē.vt dicit principiū cap.qꝛ inter eos
de qbus in ver.ceteꝝ.licitū eſt matri.ſ.eo.c.j.⁊ de tali mrĩ
monio iter pſonas de qbus in pn.lr̃e dicit Alex.diſſimu
landū eē vt in fine lr̃e.ne in exēplū trahat̃ ſi eccl'a appro
baret.deinde gl.in fi.dicit verius vꝫ eē pmū dictū cum di
xit an aliter fuerit ꝓhibitus vel ſi vel refert ſe ad ꝓximum
ibi ſed verius ē.Sꝫ certe gl.iſta declarat ignotū p ignoti⁹
do.cardi.flo.hic nitit̃ iſtā glo.declarare ⁊ hec pendet ex
alio.An valeat ꝯſuetudo ꝯtra canones ⁊ dicēdum eſt ꝙ
ſic ⁊.c.fi.ſ.de ꝯſuetudie vſi.ſi rōnabilis eſt ⁊ pſcripta vñ
aduertendū eſt ꝙ qñꝫ ꝯſuetudo pcedit canonē qñꝫ ſeqt̃
ſi ſequitur pindicat vt dixi.ſi antecedat canonē ⁊ itelligit̃
ſublata p canonē ſubſequētem niſi faciat mētionē de illa
c.j.de ꝯſti.li.vj.⁊ de tali ꝯſuetudie hic loquit̃ ⁊.ſ.c.j.⁊ ma
xie qꝛ.ſ.c.j.in fi.talis cōſuetudo expſſe reprobat̃ ⁊ ſic dato
ꝙ emanauerit qđ nō impediat̃ mrĩmoniū niſi p alteꝝ de
uentū ſit ad cōpaternitatē.cū ibi ꝯſuetudo erat i ꝯriuꝫ ſi
ſurgat ſcandalū ex violatōe ſtabit̃ ꝯſuetudini ⁊ ſeperabit̃
mrĩmo.Et idē dōm eſt de ꝯſuetudie ſecuta.d.c.j.⁊ h ideo
quia ibi ſeruat̃ ⁊ hec pcedūt intelligēdo lr̃am in vſi.ita
quod de his p quoꝝ alteꝝ deuētum eſt vt in pn.lr̃e ceſſat
ꝯrium hic intellect⁹ ponit̃ in glo.nr̃a ibi qdā tñ ⁊ fuit opi.
Tancre.Vincen.⁊ Inno.⁊ dicit ipe Inno.quod ſm intel
lectū pmū hoc eſt itelligēdo de illis p quoꝝ neutrū ꝯcta
eſt cōpaternitas.cū hoc dꝫ quod debeat ſepari ad peni.
tētiaꝫ nō ad thoꝝ ⁊ ē ſimile ſ.de ſpon.c.cum i apoſtolica
ſm Tancre.vincen.⁊ goffr.⁊ vꝫ placē archi.xxxij.Hy.in
c.placuit glo.tñ nr̃a hic in fine ibi veri⁹ tñ intellectū pmū
q ē verioꝛ vt fiat relo ad ꝓxima in c.ij.regris in.c.inquiſi
tioni d ap.⁊ dicit ho.qđ ſepabūt̃ nō ad tps vt dicit Inno
ſꝫ imppetuū qꝛ ſi voluiſſet papa ꝙ ad tps ſepent̃ ſciuiſſꝫ
expmere vt facit in c.cū apoſtolica pallega.⁊ ex hoc ho
ſti colligit caſuꝫ in quo cōſuetudo inducit impedimentū
ꝙ nō eſt trahendū ad ꝯrium nec aliud ſm ipſum ponitur
exemplū puto eē vt notauit.ſ.c.j.vt recitat Ioan.an.ſup
hac glo.dicit eni ho.ꝙ ꝯſuetudo approbata p papā idu
cit impedimītum ne mrĩmoniū ꝯhat̃ ⁊ ꝯctū ſepet̃ ⁊ i qui
buſcūqꝫ caſib⁹ hoc poſſet facere ꝯſtitutio canonica vt h
⁊ in.c.ꝙ dilectō de conſā.⁊ affinitate.ſ.de conuer.cōiug.
c.olim xxx.di.c.placuit ⁊ mirat̃ ꝙ doc.aliqs ſit turbatus
de hoc cū ex quo ꝯſuetudo approbata ē p papā certū eſt
ꝙ vim ꝯſtōnis habet ex quo in corp⁹ iuris eſt redacta ar.
ſ.de ſpon.c.cū in tua ⁊ in.c.fi.ſ.de clandeſt.deſpōſa.Ad
alios vo ſimiles caſus nō ꝓrogabam⁹ hūc caſum ſm ho.
cū diſſimiles ſint eo qđ hūit p ſe cōſtitutōnē expſſam ⁊
cū hoſti.concordat pe.⁊ facit ꝙ no.Ioan.an.j.de cōſan.
⁊ affinitate in.c.ꝙ ſup his ⁊ p hoc dictuꝫ hoſti.nō videt̃
gl.hic bñ dicere.cū dicit ſi alicui inducit ſcādalū ſi q ꝯtra
hunt i quinto gradu ñ tollerabūt̃.⁊ vꝫ hoc velle ꝙ nō eſt
curādū de tali ſcādalo ex quo talis ꝯſuetudo ñ eſt appro
bata hic.butri⁹ aūt paucis ꝯcludit poſt gl.noſtrā ſi queri
tur.An ꝯſuetudo pt creare nouū ipedimētū quo ad finē
vt ipediat mrĩ.ꝯhēdū.⁊ dic ꝙ pt.aut quo ad dirimēdum
matri.⁊ tūc ſi ad tps pt ſic i ꝓhibitōe hois vt.j.de matri
monio ꝯcto ꝯ iterdictū eccl'e p totū titulū ſi querit̃ quo
ad dirimēduꝫ iperpetuū ⁊ tūc aut ꝯſuetudo hꝫ cōcurſum
iuris antiq ⁊ pt tūc iteruenīēte ſcādalo.ſi vo ñ hꝫ ꝯcurſuꝫ
iuris antiq.⁊ tūc ſi a nouo iure approbet̃ vel a papa ⁊ idē
ſi aūt ñ hꝫ ꝯcurſum iuris antiq vel noui vel approbatio
nē pape.⁊ tūc ñ pt creare nouū ipedimētuꝫ ad dirimēdū
ſꝫ plenioꝛ eſt diſtinctio panoꝛ.ſ.relata ⁊ iūgēdo iſtas am
bas diſtinctōes habebis oīa mēbra.¶ Vltio not.ex hac
gl.ꝙ lex noua ñ tollit ꝯſuetudinē appoſitā.qñ ꝯcurſum
hꝫ ꝯſuetudo cū diſpōne iuris cōis ſi pſiſtat̃ in obſeruatōe
ꝯſuetudis.⁊ ex eius emiſſione ſcādalū ſurgit vt p gl.in.c.
j.de ꝯſti.li.vi.Nā oli erat ſtatutū de iure antiquo ꝙ inter
filios ēt p quos ñ erat deuentū ad cōpaternitatē eēt ipe
dimentū vt in.c.poſt ſuſceptū.xxx.q.iij.poſtea vo fuit itro
ductū ꝙ ñ eēt ipedimētū.certe ſi remāſit ꝯſuetudo aliq̄
vel i aliquo loco q̄ ſequeret̃ ritū antiquū.⁊ ſequēdo nouū
gnal'r ſcādalū remanebit pria ꝯſuetudo ⁊ ſubſtinebit̃ h i
pedimentū tñ pp ſcandalū.⁊ matri.poſt ꝯctū dirimetur
ſm mētē gl.hic ex quo habeo dictū ꝓ eo ꝙ notat gl.i cle.
duduꝫ de ſepulturis i vbo pactōes ꝙ pl⁹ vꝫ hoc tale qua
le qꝫ hoc ſimpl'r facit glo.in.c.j.de poſthu.platoꝝ li.vj.in
v.decetero.¶ In gl.in vbo talis opinio ꝙ cuius expedi
tōe opponit̃.nā ſi intelligimus v.ita ꝙ de illis p quorum
neutꝝ ē deuentū ad cōpaternitatē.⁊ tūc ñ vꝫ veꝝ cū dicit
ꝙ vbi ꝯſuetudo ē ꝙ tales ſeparent̃ poterit eps diſſimula
re ñ expedit ꝙ diſſimulet̃ imo debet approbare ꝙ nō ſub
ſit ipedimētū.Gl.iſta ꝯriū dicit ꝙ hec diſſimulatio habet̃
loco approbatōis.de hoc dixi in pria oppoſitōe ⁊ hec ex
poſito gl.ꝓcederet intelligēdo in v.veꝝ de his per quoꝝ
alteꝝ ñ eſt ad cōpaternitatē deuentū ſecus itelligo de hiſ
p quoꝝ alteꝝ eſt ꝯcta cōpaternitas.Tancre.dicit ꝙ ē diſ
ſimulatōis reprobatio Goffre.ꝙ ē cōperatiua pmiſſio.c.
cū iam dudū.ſ.de pben.ꝙ ñ ꝓcedit per hāc litterā in pn
cipio ibi cum dicit nulla rōne ⁊c.nec ſm hoſti.talis ꝯſue
tudo eſt rationabilis.nec poſſet pſcribi.c.ꝙ ſuper his.j.
de ꝯſang.⁊ affi.vñ primus intellectus verioꝛ eſt vide ꝙ di
xi.ſ.in prio ꝯrio.Itē ſi loqueret̃ de his p quoꝝ alteruꝫ de
uentū eſt ad cōpaternitatē.ñ poſſet eps diſſimulare.ſꝫ de
beret reprobare vt in.c.iſto in principio.nec veꝝ dicit tan
cre.ꝙ ſi reprobatio diſſimulatōis.quia reſiſtit ibi nec ꝯdi
ctio ⁊c.nec ꝓcedit p id qđ dicit ꝙ ſit diſſimulatio appro
bationis p litterā nec tuū pſtare aſſenſum verioꝛ ergo eſt
ſm Cardi.pria opinio ꝙ ſit diſſimulatio ſeu cōperatiua p
miſſio tenēdo ꝙ v.verū loquat̃ qñ p neutrū deuentū eſt
ad cōpaternitatē ⁊ ſic videt̃ tacite quedā diſpēſatio argu
mento eius ꝙ notat gl.de cōperatiua pmiſſione in.c.pte
rea el prio.ſ.de ſponſalib⁹.Sed qūo hꝫ locū diſſimulatio
in mrĩmonio cū pmittāt̃ bāna.c.fi.de clāde.dſpon.⁊ hoc
ſoluere ē leue.ſꝫ pp hoc intelligit̃ vſiculus verū qñ i dio
ceſi ē alia ꝯſuetudo.q̄ tolleret matri.qñ p neutrū deuētuꝫ
eſt ad cōpaternitatē.in eccl'ijs vicinis eſt cōſuetudo ꝯria
vt in vſiculo ceteruꝫ.⁊ qlibet inquātuꝫ pt dꝫ cauere a ſcā
dalo ꝓximi.ſi tñ diceret apoſtolica auctoritate que in hac
deeſt ꝯceſſa diſpēſo.nec vꝫ de iure cōi ꝯſentire cū dicit au
ctoritate apoſtolica.nec dicit ꝯ mentē cū papa hic det po
teſtatē.⁊ huic menti eſt ſtandū de v.ſigni.c.intelligentia.
⁊ pp hoc extēdit litterā hoſti.ibi qꝛ ſicut graue eſt antiqꝫ
ꝯſuetudinē ñ obſeruare.⁊ ritū eccleſiaꝝ ꝯtemnere tibi.ſ.
qui ñ habes certā ꝯſuetudinē vt in v.ceteꝝ.ſic quoqꝫ gra
uius pp pluriū ſcandalū qꝛ pl'es ſunt ſubditi vicinaꝝ ec
cleſiaruꝫ quā vnius tātuꝫ.ſi p eā.ſ.ꝯſuetudinē eccleſie tue
huiuſmodi ꝯiugio tuuꝫ idulgeas aſſenſuꝫ.cuꝫ poſſit i exē
pluꝫ aſſumi qꝛ forte aliq de vicinis ſil'r ꝯherent ⁊ eſſent in
ſcādalū alijs cōpatribus ſuis ſi ñ ſepareret̃.⁊ pp ſuā cōſci
entiā ipſos ſeperarēt ⁊ ſic ipm ſcandaluꝫ verti videretur
aliqbus in peccatuꝫ q obloquerētur de platis qui ipſos
viderēt diuerſa tenere arg.de vi.⁊ ho.cle.c.deus deuoto.
c.magne.§.i.⁊ cuꝫ hoc trāſit ho.Io.an.ñ placuit iſte itelle
ctus qꝛ nec in littera apparet.ꝙ in loco vbi erat qđ eſſet
ꝯſuetudo diuerſa a locis vicinis ⁊ ꝯtorquet litterā.Item
pp litterā quā oꝫ intelligi de ꝯſuetudine vicinaꝝ eccl'arū
de qua imediate dixi ⁊ hoc eſt veꝝ ſm ipm inducit verba
in antiqua.Nā ꝙ hic dicit̃ ſi de ꝯſuetudine habeatur ibi
dꝫ habeatur.ſ.eccleſie vicine.⁊ ꝓ hoc qꝛ vſiculus veruꝫ ad
uerſatur ad vſiculuꝫ.Ita ꝙ.⁊ ſic cū ibi dixerit qñ conſue
tudo duaꝝ eccleſiaruꝫ habeat ꝙ ēt ſi per neutruꝫ deuētū
ſit ad cōpaternitatē.tñ ſeperarētur.nunc in vſiculo veruꝫ
dicit ꝙ qñ conſuetudo vicinarum eccl'aruꝫ habeat ꝯriuꝫ
ſ.ꝙ tollerentur.⁊ ſm hoc exponit litteram ibi ſicut graue
eſt ꝯſuetudinē adiacentiuꝫ locoꝛuꝫ cōtemnere vt in vſicu
lo.Ita ꝙ ſic quoqꝫ grauius ſi pp eā habētē ꝯriuꝫ tuuꝫ in
dulgeas aſſenſuꝫ.pt eni ñ indulgē aſſenſuꝫ qꝛ dūmō expſ
ſe ñ approbet ſatis facit littē nec oꝫ ſm Car.ꝙ vtat̃ vbis
de qbus dicit Hoſti.ſꝫ dicē.pt ex quo ſe opponit auctori
tate iuris pt ꝯhē ſꝫ aduerte adhuc remanet ꝯriū ſupi⁹ di
ctū qꝛ ex q̄ nullū ſubeēt ipedimītū ñ erat op⁹ diſſil'atōe ſꝫ d
bet

bet approbare ⁊ rn̄dē ſm Cardi.ex hoc littera ſe refert
ad tp̄s illud qn̄ emanauit hoc.c.q2 tunc fuit opinio varia
an̄tp̄s.c.j.ṡ.eo.q adhuc n̄ erat ſblata de mētib9 aliquoꝝ
iō n̄ dꝫ ep̄s exp̄ſſe approbare.ſꝫ diſſimulare.hodie aūt dꝫ
exp̄ſſe approbare ⁊ erit diſſimulatio approbatōis. Et ex
his caſus.c.nr̄i.eſt talis ⁊ pape rn̄ſio.aut p vtrūqꝫ aut al
terū ē deuentū ad cōpaternitatē aut p neutꝝ. p̄ caſu ep̄s
n̄ dꝫ pati ꝙ ꝯiungāt ⁊ ꝯiunctos dꝫ ſepare vt ī pn̄.lr̄e.ſcd̄o
caſu diſtingue aut ꝯſuetudo eccle.metropoliſ aut vicinaꝝ
hꝫ vt n̄ ſubſtineat mr̄i.iter eos.⁊tūc nō pmittant ꝯiungi
⁊ ꝯiuncti ſepabunt vt in v̄.ceteꝝ aut hꝫ ꝯſuetudo ꝙ talia
ꝯiugia pmittāt ⁊ ep̄s diſſimulabit vt in v̄.veꝝ vbi pōitur
rō diſſimulatōis vſqꝫ ad fi.lr̄e.Cetere gl.ſūt clare ⁊ expo
ſitiue iō hic nō ſunt alia ſeqtur tex.capituli martinus.

m **Artinus.** Inſ pſēm baptizati ⁊ vxo
rē leuātis prius ab eo co
gnitā ꝯhit cōpaternitas efficax ad matri.diri
mēdū.h.d.¶ Pōit qōnē p̄ ⁊ ſcd̄o rn̄ſionē.ſe
cūda ibi nos.¶ In tex.ibi ſuſcepit ⁊ ſic ipe ſuſcept9 fuit
fact9 filius ſpūalis teberge.Martinus ⁊ Berta ſūt ipi9
teberge cōpatres.¶ No.p̄.ꝙ vir ⁊ vxor efficiunt p cōnu
biū vna caro.i.p carniſ copulā vt dicit gl.j.facit.c.ad apo
ſtolicā de ꝯuer.ꝯiu.Ideo oēm cognationē ſpūalē cōicāt
iuicē vir ⁊ vxor ⁊ ſic vt eſt eoꝝ vna caro ⁊ vnū corpus ita
vnicus dꝫ eē aius.xxxj.q.ij.c.de neptis. ⁊ iō hoſti. hic itel
ligit de ꝯiunctōe aioꝝ ⁊ corpoꝝ.ad h de.bigamis.c.debi
tū dic vt dixit gl.vna caro in.c.j.de ꝯiugo leproſoꝝ.⁊ vo
cat h ꝯiugiū cōmixtōem corpoꝝ nubētiū.q2 aliſ fcā cāniſ
cōmixtio ē mētalis.de quo ſe remittit hoſt.in ſūma de ma
trimōijs.§.j.v̄.ꝙ aūt.¶ Itē no.ꝙ cōpater viri nō p̄t hic
vxorē cōpatris in vxorē.¶ No.ibi ſuſcepit .ꝙ patrin9 dr̄
baptizatū ſuſcepiſſe de ſacro fonte alibi dr̄ ꝙ eū tꝫ vt.j.c.
ſequē.alibi dr̄ eū leuare de ſacro fonte vt.j.eo.c.veniens.
qn̄qꝫ dr̄ eū ſubſtinere vel pprijs manib9 tenē.xxx.q.j.ō hiſ
⁊.c.ad limina.¶ Et faciūt hec ad qōnē nūqd p pcurato
rē poſſit ꝯhi iſta cognatio ſpūaſ cū hec v̄ba denotēt actū
ppriū ⁊ pſonalē ipius pn̄ni de quo dicā lati9.j.c. veniēs.
¶ No.ꝙ ꝯiunx.cōicat cōiugi actus ſpūales.nā vt hic vi
des ſi maritus ꝯhit cōpaternitatē extendiſ hec cognatio
ad vxorē.q effecta ē vna caro cū marito tpe cōpaternita
tis.¶ No.ibi ꝯnubiū.ꝙ appellatōe ꝯnubij qn̄qꝫ cōpbē
diſ matri.carnali copula ꝯſumatū.¶ Uenio ad glo.⁊ ca
pio gl.fi.q2 alie ſūt remiſſiue ⁊ oppo.qd̄ cōpater viri vxo
rē hic cōpatris ſui n̄ poſſit.xxx.q.iiij.c.q ſpūalē ⁊.c.poſt
habitū gl.pp h diſtinguit ſoluēdo an an̄ cōpaternitatem
matri.eēt cōſumatū vel n̄.⁊ in fine pōit verſus ⁊ deinde in
ducit vnū ſiſe.No.gl.prio.ꝙ pp vnionē carnis pcedēteꝫ
trāſit ad vnionē ſpūs ſequētē.quaſi vnio ſpūs ſit nobili
or facit.c.j.eo.ti.li.vj.¶ Et no.ſcd̄o ex ea gl.qd̄ ſucceſſiue
vna p̄t eſſe vxor duoꝝ cōpatꝝ.⁊ q ſit rō pꝫ vir ⁊ vxor cōi
cant ſibi inuicē ſpūales actōes ⁊ n̄ paſſiones.no.ho.in ſū
ma eo.ti.§.ꝙ ei9 ſpēs ⁊ habeſ in.c.j.eo.ti.li.vj.in gl.iiij.⁊
ibi p Jo.an.⁊ p gl.in.c.que ſpūalē p̄al.eſt.n.equū ſꝫ gof.
qd̄ agens ps corpis alteri pti cōicet.ſed n̄ ſic cōicaſ alteri
parti id qd̄ in pſonā filij alteri9 tm̄ agiſ.eſt.n.illud pati ⁊
nō agere.⁊ gl.in p̄alle.c.q ſpiritualē nitiſ reddere rōnem
quare vir ⁊ vxor n̄ cōicant ſibi paſſiōes.¶ Sꝫ vt itelligaſ
qd ſit agere vel pati in hac mā dicas.cū vxor mea ſuſcipit
filiū alterius ipa agit alter itelligiſ agere.cū reputaſ vna
caro vnū corpus.⁊ vn9 aius vna pſona.vn̄ ego p illā itel
ligor ſuſcipe.⁊ p eā ibi acqriſ cōpaternitas .q2 actionem
mihi cōicat.i.ſpūalē pximitatē q̄ſitā ſibi p illā actionem.
Sed cū ali9 ſuſcipit filiū vxoris mee ab alio ipa nō agit.ſꝫ
quaſi patiſ.q2 filius ſuſcipiſ.ſed paſſiōes alter ꝯiugū non
p̄t alteri ꝯiugū cōicare.⁊ iō vxor illā quaſi paſſionē mihi
n̄ cōicat.i.ſpūalē pximitatē queſitā.ſ.ex eo. qd̄ filius eius
ſuſcipiſ.⁊ ſic cōpaternitas mihi n̄ acqritur.hec fuerūt di
cta car.antiq q ſubtiliter mot9 eſt ei diuerſitatē rōniſ dixit
eē.q2 ego n̄ ſum pr̄ filij illius mee vxoris.vel carnalis vel
ſpūalis vel adoptiu9 ḡ ei9 reſpectu n̄ ſuꝫ cōpater ei9.⁊ ꝙ n̄

nō ſuꝫ cōpater carnaſ ſpūalis vel adoptiu9 pꝫ q2 filia mea
illi licite copulaſ.qd̄ nō eēt ſi ille eēt fili9 meus ſpūaſ.quia
tūc filie mee ille fili9 eēt frater itē ſi ego ⁊ ille q ſuſcepit fi
liū vxoris mee efficimur cōpres ille ē pr̄ ſpūalis eius.ergo
⁊ ego ſm carnalis pr̄ eiuſdē ꝙ ē falſum .Ad h eni vt aliq
ſint cōpatres exigiſ vt alter ſit carnalis pater ⁊ alter ſpūa
lis.Itē ex pte ſuſcipiētis.⁊ ipa cōiunx mea ⁊ oēs eoꝝ filij
ſuſcepti ſortiūſ aliquā ſpiritualē pximitatē. ſꝫ ex pte ſuſce
pti n̄ ſortiūſ ſpūalē pximitatē.quaſi ḡ ego q ſuꝫ remotior
a ſuſpecto acqro aliquā ſpiritualē pximitatē certe mime.
¶ Sꝫ reuertēdo ad gl.no.tertio ex iſta gl.ꝙ vt ꝯhaſ co
gnatio iſta dꝫ eē ꝯiunx.ꝯriū tn̄ notaſ.xxxiiij.c.ſi qs Inno.
hic dicit quoſdā dicere p quoſdā ꝯ vt ibi approbat Joā.
approbat hic Inno.Jo.an.remittit ad id qd̄ no.in.c.j.eo.
ti.li.vj.ſup gl.ij.dicit ꝙ ſecuſ ē in ꝯcubina p id qd̄ no. Ar.
in.c.j.eo.ti.li.vj.⁊ ſufficit ꝙ de ꝯcubina n̄ inueniſ exp̄ſſum
itē cōpaternitas eſt vinculū ſpūale.⁊ ſic ex dānato cohitu
n̄ oritur ſm gl.in p̄allegato.c.ſi qs n̄ ob.c.ſequēſ hic i iſto
titulo q2 loqtur ſm opinionē mulierum.n̄ ſm rei veritatē
nec ob.ꝙ affinitas ꝯhitur cū ꝯcubina.xxxv.q.iiij.c. de ice
ſtis.c.ex litteris.j.eo.q cognouit ꝯſan.vxoris q2 imo ē vi
culo carnali.ꝙ p̄t carnali mō ⁊ illicito ꝯhi ſm Jo. an.in.
c.j.eo.ti.in. vj.⁊ Archi.in.d.c.ſi qs Itē n̄ obſtat vltio ꝙ ē
factus vna caro cū ꝯcubina.ſm gl.q2 imo n̄ eſt vna caro
cū ꝯcubina ſꝫ ſolutus vide ꝙ dixi in.c.j.ṡ.de ꝯiugio lepro
ſoruꝫ.ṡ.gl.j.ſcd̄ꝫ gaſpar.ſed quero qd ſi duo leuāt aliquē
de ſacro fonte an ābo inuicē erūt cōpatres.Inno.dicit ꝙ
leuātes n̄ phibenſ ꝯhē matri.ꝯriū no.hoſti.in ſūma.§.ei9
ſpēs v̄.⁊ eſt rō Jo.an.in.c.fi.de cognatione ſpirituali lib.
vj.tꝫ Inno.hic ⁊ p opinione.Inno.adducit panor.quēad
modū cōpater carnalis ⁊ cōcubinarius ⁊ cōcubina nō p
hibentur ad ꝯhendū matri.vt in.c.tanta q filij ſunt legitti
mi ita ⁊ iſti q ſunt compatres ſpirituales reſpectu bapti
zati n̄ debēt phiberi ad ꝯhendū matri.⁊ p hoc facit tex.⁊
ibi gl.in.c.fi.xxx.q.iiij.vbi dr̄ ꝙ maritus ⁊ vxor n̄ debēt ſiſ
leuare aliquē de ſacro fonte ne infameſ de facto matri.nā
vulgares extimāt illos eē cōpatres.ſed ipe hoſti.idē.i.c.
veniēs tꝫ dictū Inno.ṡ.⁊ dicit corrigēda predicta. ⁊ hoc
idē tꝫ Jo.an.ſuper hac gl.p hoc q2 certe pſone phibētur.
⁊ iſte pſone n̄ ſunt phibite ⁊ hoſti.tꝫ Imol.⁊ archi.i.c.fi.
Scd̄o quero de pluribus leuātibus aliquē de ſacro fon
te an oēs ſint cōpatres reſpectu leuati n̄ dico inuicē ſꝫ pa
rentis leuati Hoſti.⁊ Inno.hic ponūt ſed n̄ inſiſto q2 ho
die eſt expeditū.c.fi.eo.ti.li.vj.Sꝫ nūqd.ſi maritus poſt
cognationē carnaleꝫ vxoris leuauit pueꝝ de ſacro fonte.
moriſ ille maritus illa vxor trāſit ad ſecūda vota. ⁊ ex ſe
cūdo marito hꝫ filiā an illa filia pōt ꝯhere cū prio puero
dicit gemi.in.c.j.eo.ti.li.vj.ꝙ do.Anto.de butrio fuit con
ſultus q2 videbaſ ꝙ n̄.q2 ſi erat vnus ex filijs p quos erat
deuentū ad cōpaternitatē.ergo iſta vxor trāſiens ad ſecū
da vota fuit mater ſpūalis ꝯiunctōis cōiuncta illi.ſꝫ tādē
hu.viſuꝫ ē ꝯriū q2 hec phibitio eſt exorbitās.c.j.eo.ti.lib.
vj.⁊ caſus iſte n̄ repitur exp̄ſſus ⁊ ſolū trahitur phibitio
ad ꝯiugē leuātis.in quātū ꝯhē vellet cuꝫ patre leuati vel
leuato.nec dꝫ addi iſte caſus ſupioribus.lꝫ ſit eadē rō.q2
ſufficit qd̄ nō repitur exp̄ſſum.xxx.q.iij.c.j.ṡ.de ſpon.c.cū
apud.⁊ p̄t eſſe rō q2 hec n̄ eſt cōpaternitas directa ſed in
directa extēdet ergo ſe hec dria ad cōpaternitatē ⁊ filia
tionem:ſed n̄ ad fraternitatē ſm eum dn̄s amercus cōtra
q2 ſatis eſt iure exp̄ſſum ſaltē ſub regula generali videli
cet qd̄ filij duoꝝ cōpatruꝫ p quoꝝ alteꝝ eſt deuentuꝫ ad
cōpaternitatē n̄ coniungūt ſupra .c.j.⁊.c.ſup eo.⁊ negari
n̄ p̄t quin illa fuerit filiatio matris ſpūalis.ēt ſcd̄o marito
⁊ ſufficit qd̄ caſus repitur in genere lꝫ n̄ in ſpecie vt no.gl.
c.fi.⁊ vr̄ caſus in.c.tua j.eo.vbi vr̄ ſm lecturā p Joan.an.
ibi poſitā qd̄ qs n̄ p̄t ꝯhere matri.cuꝫ filia ſpūalis patris
vel matris.i.cū ſorore ſua ſpūali ⁊ p alternatiuā ibi poſitā
pꝫ q2 phibitio ibi hꝫ locū ⁊ ſi ſit natus alius ex altero ipo
rum leuātiū cū dicit cōmatris vſ cōpatris. ⁊ ſic pſuppōit
idē ſi ſit ēt nat9 ex alio.tm̄.vltio tene mēti.ꝙ lꝫ pſcs n̄ dīt

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

leuare de ſacro fonte.ſi tñ leuauerint ꝯbitur cōpaternitas inter oēs.c.ſi.eo.ti.li.vj.d.Anto.enumerat viginti pſonas q̄ poſſunt ꝓhiberi ex cognatione ſpirituali.quas poſui.ſ̄. in rubrica ⁊ dicit qḋ ſi qs cognouerit quaſ ex p̄dictis habebit reliquos caſus notos q ſunt oīo ſimiles. Primo.n. ꝯbitur hec cognatio.vt.ſ̄.inter leuātē ⁊ baptizātē.Scḋo inter leuātē ⁊ parētes.i.patrē ⁊ matrē baptizati. Tertio inter baptizatuꝫ ⁊ filos leuātis.Quarto iter baptizatuꝫ ⁊ vxorē leuātis prius cognitā.Et ſic eoſdem caſus repetas reſpectu baptizātis ⁊ reſpectu ꝯfirmātis.⁊ reſpectu tenētis i ꝯfirmatōe.hec ꝓbātur.c.j.e.ti.li.vj.⁊ p totū illū titulū

c **Ontracto.** Cōpaternitas p cathecīſmū ꝯcta ipedit mri. ꝯhendū.ſꝫ ñ dirimit iam ꝯctū.h.d.ſm Jo.an. ❡ Prio ponit caſum.❡ Scḋo ibi veꝝ diffinitionem cōmittit ⁊ cōmiſſione diffinitionis cāꝫ exprimit ibi rōnē.❡ In tex ibi ꝯſanguinei iſti p̄ceteris ſūt admittēdi q matri.accu.pñt in.c.vi ſm hoſti.ibi dixi.❡ In tex.ibi in fraudē tenet̄ p veꝝ matri.ꝯctū credēdo ſe pp hoc ab illo ſbtrahere.❡ Scḋꝫ ho.no.prio.ꝙ ꝯſanguinei accuſāt matri.vt dixi in apoſtilla.❡ Not.ſcḋo.qḋ ñ dꝫ qs mitti ad ꝓbandū.ꝙ ꝓbatū ñ releuat.c.cū ꝯtingat de offi.dele.c. iter dilectos de fide inſtru.l.ad ꝓbationē.C.de ꝓbatio. facit.l. gallus.§.ſi eius.ff.de liberis ⁊ po. ❡ Nota.tertio qḋ illud qḋ vix fit tñ fit clarius in.c.p catheciſ.eo. ti.li.vj.argumentū ē ꝯ.xxx.q.j.noſce.Ad primū vide gl.ſi.in.c.cū ſint hoies de decimis ꝙ.n.vix fit.tñ fit.l. vix certa.ff. de iudi. vñ ſi dico vix cecidi dico ꝙ cecidi.lꝫ cū magna reſiſtentia anq̄ꝫ caderē.ſꝫ ſi dico quaſi cecidi ñ finalr̄ cecidi.⁊ de verbo pene habet̄ in.c.ſi.de cohabitatione cle. ⁊ mulieꝝ ⁊ facit ꝓ teſte q̄ ſi dicit talis vix p̄cuſſit talē erit ꝓbata p̄cuſſio ⁊ ita Car.hic.Et de v̄bo vix vide glo.⁊ Jo.an.in.c. p cathecīſmū.eo.ti.li.vj.⁊ Archi.ponit ibi v̄ſus vide glo.in.c. maritus.xiiij.di.Et de v̄bo fere ē tex.⁊ ibi Jo.an.in.c.ex pte de decimis. Et de v̄bo difficile vide qḋ notatur de teſtibus.c.pñtiuꝫ.in.vj.⁊ vltima gl.vltra modū.❡ No.quarto ꝙ nō obſtāte cōpaternitate ꝯcta p cathecīſmū ſecuto matri.vir licite exigit debitū.❡ No.quinto practicā ꝓ ſententia mr̄imonij.q̄ dꝫ fieri ſup oi ꝯſecutiuo ad matri.c.ex pte.ſ̄.de ſponſa.❡ Vltio no.ꝙ ſi in fraudē ꝯhat̄ cognatio ſpūalis.ut ſepe mr̄i.imponit̄ penitētia.vtꝫ poteſtate exigēdi qs ſe priuet dic vt dixi in.c.ſi vir ſup glo.ij.ſ̄.eo.⁊ q̄ꝫuis in caſu nr̄o.hec cognatio actualiter ipedimentū nō generet ſm Hoſti.dꝫ tñ appōi penitētia.q̄ attēditur potius affectus q̄ꝫ effectus vt pꝫ.xvj.q.vj.c.j.in fine.xij.q.v. c.q p miſericordiā.❡ Quero ſi maritus vel vxor tenuit filiuꝫ iudei in circūciſiōe an ꝯhat̄ cognatio ſpūalis.vt ſi poſtea iudeꝰ efficit̄ criſtianus nō poſſit cuꝫ illa ꝯhē. vide archi.in.c.j.e.ti.li.vj.vbi dicit de leuāte i baptiſmo.ſ̄ ḡ ſecus in circūciſione.q̄ poterit ꝯhere cū illa. ex quo illa non ſit baptizata.q̄ iudeꝰ ñ aſtringit̄ ꝯſtōibꝰ eccl'e hoc ꝓhibētibꝰ ſꝫ ſi iſta fuiſſet baptizata ñ poſſet ꝯhē cū illa.ñ pp cognationē que nō eſt ꝯcta.ſꝫ pp cultus diuerſitatē.xxviij.q.j.c. caue ſm Jo.an.in.c.j.eo.ti.li.vj.vide tñ circa hoc qḋ ibi. ſ̄.dixi in rubrica huius tituli. ❡ Quero ſcḋo criſtianus ſuſcipit filiū iudei ḋ ſacro fonte An ꝯhat̄ cōpaternitas cū iudeo gl.j.xxx.q.j.c.p̄uenit.dicit ꝙ ñ vñ ſi iudea poſtea cōuertat̄ ad fidē.poſſuꝫ cū ea ꝯhere.int̄ ſuſceptū aūt ⁊ ſuſcipientē p baptiſmū.⁊ in his q ꝓcedūt baptiſmū ꝯhit̄ vinculuꝫ cōpaternitatis Hu.tñ vt vbi recitat Jo.dixit ꝙ inter me ⁊ mr̄em illā iudeā ꝯhit̄ cōpaternitas.q̄ ꝓhibet matri. ſi ꝯuertit̄ ad fidē. vide ēt qḋ dixi latius ſup rubrica huius tituli in ſcḋa q̄ōne.❡ Gl.ij.ponit lecturam quā reprobat. ❡ Vltia gl.ponit q̄ōnē.an p cathecīſmū ꝯhat̄ cōpaternitas.⁊ tria allegat in ꝯriū ponit tres opiniones ⁊ tertiā improbat.⁊ cū gl.allegat.xxx.q.j.c.primū vide ibi gl.i ꝯriū. tex.allegatus ē in.c.beata memoria.❡ In eadē gl.ibi per cathecīſmū qd ſit cathecīſmus.habetis i. c.p cathecīſmū eo.ti.li.vj.⁊ p id ēt qḋ ibi referunt doc.⁊ dixi.ſ̄.in rubrica ❡ In eadē glo.ibi ſicut ſeptē ſunt dona ſpiritus ſancti q̄

ſint vide ſup rubrica de ſumma tri.⁊ fide catho.p Jo.an. ⁊ illuc ſe remittit ⁊ dicit ſpiritus ſapiētie ⁊ intellectus ſpiritus ꝯſilij fortitudis ſpiritꝰ ſciētie ⁊ charitatis ⁊ ſpiritus timoris ⁊ dñi ⁊ cōtinētie illa in auctoritate ezachiel̄ egreditur virga de radice ieſſe ⁊ flos de radice eius aſcendet ſunt ḡ ſeptē dona baptiſmi.Si tu q̄ris qd ꝯferat̄ p iſta q̄ ꝯferūt̄ añ baptiſmū de ꝯſecratōe di.iiij.c.firmiſſime.c.nulla vide gl.in p̄allegato.c.beate memorie.q̄ dicit p illa redimur fortiores ad reſiſtēdū.de ꝯſecratōe diſtinctōe.iiij. c.poſtea ñ tñ ſunt ſacramēta ante baptiſmum.q̄ oē ſacramētuꝫ ꝯfert̄ ſtatiꝫ pria q̄ōne.j.c.mulier. ſꝫ pōt dici late ſacramentū ⁊ ſignū future gratie ſcḋꝫ illā gl.in ſi. In eadeꝫ gl.ibi ſꝫ alij dicūt.ſ.Abb.⁊ guil.naſo.❡ In ea glo.ibi hec mulier ñ tenuit niſi in p̄ pabulo ſacrati ſalis.dicebat guli. naſo ꝙ cū forte alius tꝫ illū pueꝝ in cathacīſmo.cepit illi ſanguis fluere de naſo.⁊ tūc mulier aliquātulū illū pueꝝ tenuit.ñ intētione cognatōis habēde.⁊ iḋ ñ fuit cōtracta. ❡ In ea gl.ibi tancre.dicit dama.laur.goff.phi.raymon. ⁊ ho.Inno.recitat opinionē ⁊ eā approbat.dic ſm dñm Anto.ꝓ declaratione gl.obuiat p̄.q̄ vꝫ ꝙ p p̄cedētia ad baptiſmū ꝯhat̄ cōpaternitas habilis ad ſoluendū matri. Et ſic p cathecīſmū.xxx.q.j.c.j.vbi dꝫ ꝙ a p̄ ſacri ſalis pabulo vſq̄ꝫ ad baptiſmū ꝯbitur cōpaternitas eadem cā.q. iiij.c.ſi qs de ꝯſecra.di.iiij.in cathecīſmo.ſcḋo q̄ criſtiana ēt dꝫ anq̄ꝫ ſit baptizata.ḡ renata eſt igit̄ filia eſt ⁊ ſic ꝯhit̄ ſpiritualis cōpaternitas.Opi.ſunt hug. tenuit ꝙ p ſacri ſalis pabulū iducat̄ cōpaternitas.q̄ ſeptē ſunt dona.ſpiritus ſancti.⁊ ſunt ſeptē dona baptiſmi ⁊ ꝓ quolibet contrahitur cōpaternitas.ita ꝙ ipedit ⁊ dirimit. Primuꝫ eſt colatio ſacri ſalis de ꝯſe.di.iiij.c.ex hinc.Scḋꝫ auriū ⁊ nariuꝫ linitio.e.di.c.p̄terea tangunt̄ tertiū in fronte ⁊ pectore charitatis ſignatio.ea.di.c.poſtea.ſignat̄ quartū olei ſacrati pñūctio.e.di.c.deinde q̄ntū.baptiſmi ablutio.e.di.c. venit ſextū in vertice criſmatis punctio a ſacerdote.e.di. c.poſtq̄ꝫ aſcēdit ſeptimū ꝯfirmatio criſmatis in fronte.e. di.c.p̄ſbyteri.Ad hāc decretalē rñdet ꝙ hic iḋ ñ fuit contracta cōpaternitas.q̄ hic ñ fuit filius petri ſꝫ filius alterius.lꝫ ex ꝯcubina petri ⁊ hoc ſentit gl.magna ⁊ glo.ij.alij dicūt ꝙ hec decre.ñ tꝫ.dato ꝙ filius fuerit petri.vel forte cōpaternitas ſup̄uenit poſt matri.iā ꝯctū.ſ̄.c.ij.ſecūda eſt opinio ꝙ p tria tm̄ ſacramēta ꝯhitur cōpaternitas per cathecīſmū ⁊ ꝯfirmationeꝫ de ꝯſecra.di.iiij.c.de catheciſmo ñ aūt ex ſolo ſacri ſalis pabulo vt hic. Tertia opinio ꝙ cathecīſmus ſolus ñ dirimat matri.lꝫ ipediat ꝓbat̄ q̄a baptiſmꝰ eſt ianua oiuꝫ ſacramētoꝝ.xxxij.di.§. veꝝ añ ergo cū nullū ē ſacramētū.⁊ ſic nulla filiatio nec ſpiritualis cognatio ſcḋo ante baptiſmū ñ eſt filius pꝫ q̄ ſine eo nullus ſaluat̄ de cōſecra.di.iiij.c.firmiſſime ḡ nō eſt renatus. ⁊ ſic cognatio nūdū ꝯcta.Ad hoc tertio facit.q̄ p cathecīſmū qs ñ habilitat̄ ad ꝯhenduꝫ cuꝫ criſtiana.xxviij.q.j. caue.Cōtra iſtā vltimā opinionē facit.c.ſi qs vir.⁊.c.i cathecīſmo allegatū i gl.nā hec tria equiperātur baptiſma. cathecīſmꝰ.⁊ cōfirmatio.pp qḋ glo.credit ꝙ ex catheciſmo ꝯhatur cōpaternitas ad hāc decre.rñdent ꝙ ñ tenuit in toto cathecīſmo.ſꝫ in ſacro ſalis pabulo.tñ vltimo reſidet in opinione Tan.ꝙ cathecīſmus ipediat ſꝫ ñ dirimat ⁊ ita eſt expeditū.j.eo.c.ſi.li.vj.Dicunt tñ qḋ ſi qs teneret in baptiſmo ex quo ſurgit cōpaternitas ñ aīo cōpaternitateꝫ ꝯhendi.vt q̄ forte tenēti ſanguis fluit de naſo ⁊ ipe ſuſtinuit aliquātulū.ꝙ ex hoc nō ꝯheretur cōpaternitas. ſecundo obuiat q̄ ñ vꝫ iponēda penitētia iſti in fraudem tenēti ad cathecīſmū q̄ cuꝫ cathecīſmꝰ ñ iducat cōpaternitatē nulla poterat eē fraus.ſo.dic.ꝙ in penitētijs ſolꝰ attēdit̄ aius ſine effectu.qḋ dic vt no.ſ̄.c.ij.dic hodie ē expedituꝫ in.c.p cathecīſmū.eo.ti.li.vj.In ſi.gl.ꝙ p cathecīſmū dirimat̄ mr̄i. ꝓbo.Nā cathecīſmus ē ps baptiſmi ⁊ ḋ ſe pꝫ.⁊ vꝫ ꝓbari in iſta gl.⁊ idē iuris de pte ꝙ de toto.l.q̄ de tota.ff.de rei.vēdi.de officio dele.c.paſtoralis Baptiſmꝰ eñi ꝯſiſtit in aqua ⁊ verbis de q̄bus.ſ̄.de baptiſmo.in.c.i. cathecīſmus ñ ꝯſiſtit in aqua ſꝫ ꝙ ſint diuerſa facit glo.in .c.beate

in.c.beate memorie alias ē.c.ꝑuenit.xxx.q.i.itē argu. de
toto ad ptē nō ꝓcedit indiſticte.de quo dic vt no.de of.ð
le.c.paſtoꝛalis itē cū totū. Ultio q̄ro an cōpaternitas ꝯ-
haꝛ ſi tenēs ad cathecīſmū vel baptiſmū ñ rñdet vide ar-
chi.c.j.eo.ti.li.vj.q tꝫ ꝙ ſic ꝑ illū tex.q pōderat ſuſceptio-
nē ⁊ ñ rñſionē Hoſti.no.i ſūma ð mrī.§.quaꝛ.v. ⁊ nunqd
Jo.an.i ꝑalle.c.allegat.ꝓ ⁊ ꝯ qꝛ ſicut in baptizāte reqriꝛ
vbū.j.q.j.c.detrahe.de ꝯſe.di.iiij.c.puuli.⁊ ñ ſufficit ānue
re.ſꝫ dꝫ dicē volo baptizari vt ꝙ omiſſe ſit cautio.d.c.j.v.
nūc vo ⁊ ꝙ ibi no.in.gl.ij. Et ex hoc ſequiꝛ ꝙ marit⁹ non
pt tenere pueꝝ.ſicut nō pōt baptizare .d.c.puuli.⁊ ibi ar-
chi.ſub dubio forte tꝫ ꝙ reqraꝛ vocalis rñſio dic ꝙ aut le
uans ñ rñdit vbo vel ſignis.⁊ tūc ꝓcedit opi.ꝙ ñ ꝯbiꝛ cō
paternitas.aut rñdit vbo vel ſignis.⁊ tūc ꝓcedit dictū ꝙ
ꝯbiꝛ cōpaternitas.ꝙ mutu ⁊ ſignis qs dꝛ loq facie ð ſpō.
c.cū apud.dicit Jo.an.in.c.cōſtōnez.de ſen.excō.li.vj.ſup
gl.iij.bo.tex.in.c.vbi ꝑiculū.in.§.nulli.de ele.li.vj.no.lud.
in.l.j.in prin.ff.de vb.ob.facit tex.in.c.plectis.xxv.di.in.l.
itē apud labeonē.§.cōuitiū.ff.de iniur. Uide ꝙ no. Bal.i
aūt.habita.C.ne filius ꝓ patre. Bar.in.l.de qbus.ff.de le-
gibus.ſed ibi eſt diuerſa rō vt colligiꝛ ex notatis ꝑ Pa-
noꝛ.in rubrica ſupra cōſtituēs ꝓcuratoꝛē dꝛ appōere ma
num vt inde poſtulādo. Et ad dictā cōcluſionē ē tex.bo.
in.l.lex cornelia.§.ſiqs libellū.ff.de iniur.no.ludo. i ꝯſilio
cclxxviij.ꝙ incipit omnipotentis dei ſuffragio poſtulato
quoad pꝛimū in quo queritur an iniuria.

v **Eniens.** Si pater baptizati poſtea ꝯ-
bit ma.cū leuante.ſepari de-
bebunt.h.d.ſcðꝫ Jo.an. ¶ Nō diuidiꝛ.vl' dic
qð diuidiꝛ.pꝛio ponit cōſultatōez ſcðo rñſio-
nez. ¶ No.ibi anglicus.qð qlibet xpian⁹ cuiuſcūqꝫ ligue
habilis ad ma.pōt ꝯhē matri.cū muliere alicuius lingue
dūmō ſe intelligāt ꝑ ſe vel ꝑ iterpꝛetē.ſ.de ſpō.c. ex litte
ris.vbi Jo.an.remittit dic vt ibi late dixi. ¶ Scðo no.ꝙ
leuās de ſacro fonte efficiꝛ cōpater.ſ.eo.c. martinus ⁊.c.
j.eo.ti.li.vj.⁊ oriꝛ ipedimētū habile ad dirimendū ⁊ diſſol
uendū ma.⁊ lꝫ gl.j.hec dicta.tñ illa cōpaternitas ñ diſſol
uit matri.ſequēs.ſequēs aūt cōparernitas ñ diſſoluit ꝓce
dens matri.⁊ ꝑ h̄ eſt expedita gl.vltia. Dicebat tñ Tan-
cre.ꝙ pp cōpaternitatē ſupuenientē ſoluūt ſpon.de futu
ro.ſicut ꝑ affinitatē ſupueniētē.j.ti.ij.c.ex lrīs.⁊.c.ſe.⁊ idē
dicit de adoptata ꝑ.c.vnicū in ti.j.⁊ idē dicit But.⁊ Car.
hic. ¶ Oppo.ꝯ tex.iſtū ꝙ mulier ñ poſſit leuare puerū ð
ſacro fonte.qꝛ ē ihabilis ad cognatōez ꝯhendā.nō.n.poſ
ſet adoptare Inſti.de adoptōibus.§.femine. Sol.ꝺꝫ Jo.
an.in.c.q̄uis.eo.ti.li.vj. Cognationē legalem ñ facit mu
lier.ſpūalē aūt ſic.vt in.c.noſtro. Facit.c.q̄uiſ.eo.ti.li.vj.
⁊ in his ñ eſt dria in ſexu.in hoc.⁊ de differentijs ⁊ ꝯueni
entijs in ſexu.vide in ſpe.de ꝓcu.§.j.vide gl.in.c.noua que
dam.j.de pēi.⁊ remiſ.⁊ ſic ꝺm Panoꝛ.ex ꝑdictis no.mu
lierē poſſe effici matrē ſpiritualē.⁊ ex hoc habes vnā dif-
ferentiā iter cognatōez ſpūalē ⁊ legalē.nā mulier ñ poteſt
adoptare vt i.§.femine.inſti.de adop.⁊ tñ i baptiſmo pue
rum tenere pt ⁊ acqrere filiatōez ſpūalē.⁊ rō diuerſitatis
pt eē qꝛ ꝑ illā cognationē ſpūalē filius ñ tranſit in ptātem
patris ſpūalis.ſed ꝑ arrogationē filius tranſit in ptātem
arrogatoꝛis.ſꝫ qꝛ femina ñ pt habere filiū in ptāte. iō ar-
rogare ñ pt que rō ceſſat in ꝑcedēti caſu iſta ratō iudicio
meo nihil valet quo ad cognationē ſpūalē.qꝛ videm⁹ qð
mulier ñ pt ēt ꝯſtitutū in ptāte alteri⁹ adoptare.quo caſu
filij q adoptāꝛ nō efficiūꝛ in ptāte eius.§.pꝛimo inſtituta ð
adoptio.iuncto.§.femine ⁊ ibi no.glo.⁊ tñ nullo caſu mu
lier vt dixi pt adoptare niſi ex ꝑmiſſu principis. Uñ puto
rōnē quoad ſpūalia.qꝛ potius lege dei aguntur q̄ꝫ homi
num.ideo apud deū non eſt acceptio perſonaꝝ.c.i.ſ.de
ꝯiugio ſeruoꝝ.iō tā cū femina q̄ꝫ cum maſculo.⁊ poteſtaſ
ꝯhendi cognationē ſpūalē. ¶ Sed quero pꝛio.ſi adult⁹
vult baptizari vel chriſmari. ¶ An debeat ab alio teneri.
⁊ dicit Hoſti.qð ſic vt dicit Archidiaconus ⁊ Jo.an.in.
c.j.eo.ti.li.vj.⁊ idē Archi.de cōſecra.di.j.c.ſpiritus ⁊ ē rō
qꝛ eſt ſacramentū nō dꝫ ꝑſumere a ſeipō habere qſ robur
vñ ad hoc ſignificādū qð ꝑ ſe ſtare nō poſſit teneꝛ ab alio
de cōſe.di.iiij.in.c.cetero cū duobus.c.ſequētibus. Item
leuans ex baptiſmo ſemp dꝫ eū admonere vt ſit firmus in
fide de ꝯſe.di.iiij.c.nos aūt. Et ibi Archidi.dicit qð ꝑſby
ter baptizans iſtruere ꝑ ſe dꝫ baptizatos q ipedit⁹ poſſet
cōmittere curā patrino leuāti ⁊ ſic nō eſt ſolū qð patrin⁹
requiraꝛ in baptiſmo paruuloꝝ ex illa cā vt ꝓ paruulo re-
nūciet ſathane. ¶ Sequiꝛ mō ſcðo pꝛincipaliter.qꝛ tex.re
quirit leuātē de ſacro fonte ⁊ ſic actuꝫ coꝛpoꝛalē.nūquid
cōpaternitas pōt ꝯbi ꝑ ꝓcuratoꝛē dicit Joā.andre.h.d.
Martin⁹ ſileniani tenuit qð ſic.ſꝫ idē Jo.an.in regula pt
li.vj.i mercu.tꝫ qð cū reqrat actū ꝑſonalē ñ ꝯbiꝛ ꝑ ꝓcura
toꝛē ſimile in cognatōe legali.l.neque poſt moꝛtem .ff. de
adop.facit.c.de his.⁊.c.ſequēs.xxx.q.j.per v.ſuper ſe ſub
ſtinēt dicit Jo.an.in.d.c. Inno.tenuiſſe hāc opi.hoc etiaꝫ
tenuit Archi.in.c.j.eo.ti.li.vj.ꝑ tex.xxx.q.iij. c.j. que iura
modicū faciunt hāc opi.tꝫ Bar.in.l. gallus .§. foꝛſitā.ff.
de lib.⁊ poſtu.vbi aūt ſecus dicit in legittimatione filioꝝ
que pōt fieri ꝑ ꝓcuratoꝛē.de hoc vltimo dic vt in.c.per ve
nerabilem qui filij ſint legittimi.d. Martinus ſileniani rñ
debat ad iura.ſ.inducta de adoptōe.nā cōſtat qð mulier
adoptare nō pt vt in.§.femine.inſtitu.de adopti.⁊ tñ pōt
filium ſpiritualē facere ⁊ ſic actus adoptiuus differt a co
gnatōe ſpūali.ꝑterea ipedimentū cognationis ſpūalis ē
ꝑpetuū adoptōis tpale.⁊ ad tollendā cōſequentiā ſuffi-
cit dare iſtātiā gl.in.l.creditoꝛis.ff.de ope.no. nū.c.ſicut.
vrgeri.j.q.j.do. Ant.de but.h̄ vꝛ tranſire cū opi. Jo.an.cū
ſe.remittit ad eū Car.dicit qð ſibi vꝛ qð opi. Marti.ſile.
ſit melioꝛ.qꝛ edictū de ꝓcuratoꝛibus ꝓhibitoꝛiū eſt certa
rū ꝑſonaꝝ.l.inuitus.ff.de ꝓcur.c.j.de ꝓcura.li.vj. ſufficit
ergo ꝙ h̄ nō repiꝛ expſſe ꝓhibitum. ⁊ ita cōiter ſeruaꝛ ꝺꝫ
eū ad ea que allegat Jo .an.rñdet qð pōderant iura actū
coꝛpoꝛeū.ꝺm ius quo ꝑ ſe ipm leuat.ñ.n.ſufficeret quod
eēt pñs.⁊ ꝯſentiret leuatōi niſi ꝑ ſe ipm adiuuet. ſufficit
tñ ꝙ leuās tāgit pānos leuādo ⁊ capillos ⁊ ſiſia facit qð
no. Archi.in.c.vltīo eo.ti.li.vj.⁊ ille tex.i verbo acceſſerit
de quo dico ibi in vltia.q.⁊ iſte tex.loquitur cū ſiſibus de
eo q ꝑ ſeipm leuat.ſꝫ qñ ſit ꝑ ꝓcuratoꝛē ſufficit qð ꝓcura-
toꝛ manū apponat.⁊ ex hoc regula qui ꝑ aliū li.vj.qꝛ ex q̄
ita pōderat iuris effectū ⁊ pl⁹.ſicut actū quoad iuriſ effe
ctū.q ꝑ aliū facit dꝛ ipe facē.c.mlieres de ſen. exco.ꝙ iſta
cōpaternitas ꝑ ꝓcuratoꝛē pt ꝯbi.facit.l.aut q aliter .§.ſi.
cū.l.ſi.iūctiſ hijs que ibi notāꝛ ꝑ doc.ff.qð vi aut clā bar.i.
l.ſi ſeruū.§.ꝑtoꝛ ait.ff.de acqui.hē.in.l.his qui opē .ff. de
fur.ꝑ eundē Bar.in.l.ſi his q emptoꝛē in pꝛin.in.xvj.col.
ff.de vſucap.tñ pōderādo vba tex.iura magis videꝛ pon
derare actū ꝑſonalem q̄ꝫ iuris effectū.⁊ ſic vba videꝛ ſcri
pta a iure i ꝑſonā leuātis vñ iura pōderata.ſ.ꝓxie ⁊ theo
rica Bar.vꝛ poſſe adduci i ꝯriū ſed ſignanter ꝑſuppone
do ꝙ canon ſi qs ſuadēte.xvij.q.iiij.eſt ſcriptus in ꝑſonā
⁊ incidit in excōmunicationē qui mandato ſuo facit cleri
cū vberari.c.mulieres de ſen.exco.⁊ dicit Dy. in regula
peccatū de reg.iur.li.vj. Bar.in.l.ſꝫ ſi vnius.§.j.ff.de iniu
rijs.qð ſpāle eſt de iure canon.qꝛ iura canonica magis at
tendunt animū q̄ꝫ factū ꝙ clare ē caſus in.d.c.mulieres.ꝙ
in iſtis ſpūalibus faciēs ꝑ aliū dꝛ ipe facere.nec ē attēdē
dum an vba ſcripta ſint in ꝑſonā an vo in rē.ex quo ſpūa
lia ſubiacent iuri cano.in quo plus attenditur aīus q̄ꝫ fa-
ctū.ergo per ꝓcuratoꝛē poterit hec cōpaternitas ⁊ vicu
lum ſpūale ꝯbi.reperio Jo.de Imol.in.c.j.eo.ti.li.vj.alle
gantem Ang.de puſio in.l.gallus pꝛeallegata diſtinguen
tem ꝙ aut ſit actus leuatōiſ per ꝓcuratoꝛē.aut per meruꝫ
nuncium pꝛio caſu non poteſt ꝯbi cognatio ſpūalis ſcðo
caſu ſic argumento.l.ſꝫ.ff.eodē ti. Spe.in ti.de ꝓcur.§.vt
autē. vſiculo non ad largo.⁊ no.de ꝓcurato.c.ſi.li.vj.per
Jo.an.in nouella ⁊ per gloſaꝫ in cle.pꝛima de renūciatio
nibus. Nā nuncius eſt velut pica ⁊ organū ⁊ gerit actum
in ꝑſonam dñi directe ꝓcuratoꝛ agit in perſonam ſuam ſꝫ
ꝺm ʒochum hec diſtinctio non eſt tuta ⁊ ideo dicit ꝙ Jo.

de Jmo.Archi.⁊ q tenent opi.ſuam bene cõcludũt.tñ qꝛ in ipſis actib⁹ ſpũalib⁹ nõ eſt dria inter ꝓcuratorẽ ⁊ nũciũ alle.gl.in ꝑalle.cle.vnica.de renun.ſed illa gl.poti⁹ eſt in ꝯriũ.facit.c.accedens cũ ibi no.de ꝑbẽ.quare dico minime ſunt mutãda que certã legem hñerũt ⁊ interpetratõnez.l.minime.ff.de legibus.maxie iter abſñtes vꝫ ꝙ cõpaternitas ꝯhi poſſit iter pñtes dico ꝙ tuti⁹ ẽ ꝙ fiat i pſonã ꝓpriã. ¶ Tertio iuxta ꝑdicta quero.an ꝓcurator q leuat noie alterius efficiaꝭ cõpater. Jo.an.in.d.regula determinat ꝙ ſic ꝑ iura q̃ in iſta mã̃ põderant actũ leuatõis ⁊ leuantis.nec ob.ſi dicaꝭ ꝙ ñ itendebat ꝓcurator effici cõpater.qꝛ rñdet ꝙ extra ꝓpoſitũ cõpaternitas ꝯhiꝭ.xxx.q.j.c.j.⁊.ij.ꝰ.e.ti.c.j.⁊.ij.⁊ ſepe extra id qḋ agiꝭ naſciꝭ obligatio facit.c.ꝑ tuas de arbi.⁊ qḋ ibi no.⁊ in.c.vnico.ij.rñſo.de deſpõ.ipu.i.vj.ff.cõmo.l.ſi is q ad ſi.Ex quibus ſeqꝭ ſi credas leuare filiũ meũ ⁊ leuas filiũ Titij.cõpater exiſtiſ titij ⁊ nõ mei ſm Jo.an.in ꝑdicta regula Fede.aũt i ꝯſi.v.alias.ẽ.xvj.tꝫ ꝯriũ ꝙ tñ tangit in ſindico vniuerſitatis.⁊ arguit ꝓ ⁊ ꝯ.an ſindicus leuãs faciat vniuerſitatẽ ꝯhere cõpaternitatẽ.⁊ determinat ꝙ ñ.qꝛ vniuerſitas ẽt cognatõis ſpũalis ñ ẽ capax.de cõſe.di.iiij.c.i baptiſmate remanet ḡ dubitatio an ipſe ſindicus efficiaꝭ cõpater ⁊ determinat ꝙ nõ.qꝛ ſindicus ad hoc ñ intendebat ⁊ aius requiritur.vñ ſi xpianus leuat tãquã ꝓcurator iudei.nec ipſe nec iudeus efficiũꝭ cõpatres.qꝛ ad hoc ñ agebaꝭ ⁊ iudeus ñ ꝑt eẽ cõpater vt dixi i rubrica.Non ob.rõ Jo.an.ꝙ vltra animũ actus ſiue obligatio qñqꝫ induciꝭ.nã in iuribus q̃ allegat.maxie in.c.j.de deſpõ.ipu.li.vj.ꝯhẽtes noluerunt inuicẽ obligari lꝫ ñ fuerũt in tñ obligati.quãtũ voluerũt etate ꝓhibẽte hic aũt noluerũt leuare ſuo noie item ſpõ.ſunt initia matri.vñ ſi etate ꝓhibente ñ poterũt ꝑficere matri.ſaltẽ videñꝭ ꝑfeciſſe id qḋ eſt ps vꝭ initiũ eiuſ.⁊ ſic vtile nõ vitiaꝭ ꝑ inutile.regula vtile li.vj.Non ob.l.ſi is q ad ſi.allegata nã illa voluit ꝙ vbi cõmodaꝭ ſeruo q tñ liber erat ⁊ ſic ñ deficit voluntas ex pte ſua Ad.c.ꝑ tuas de arbi.gl.ibi in v̄.ſit repertũ rñdet que dicit ꝙ offerendo ſe ꝺ fenſioni aliqñ ex fcõ ſuo ⁊ voluntate obligaꝭ ⁊ ſic ibi fuit voluntas i genere ex vtraqꝫ pte ſꝫ i caſu noſtro nulla fuit voluntas ex pte ſindici vel ꝓcuratoris. Jtẽ.dicit lr̃a in.c.ꝑ tuas de arbi.ꝙ ex iuramẽto ſuo ſe ꝑſonaliter obligauit. Non ob.iura que volũt ꝙ mãdatarius i delictiſ teneꝭ i.c.cũ qs.de ſen.excõ.li.vj.qꝛ ibi nec mãdatũ nec iuſſus nec ꝑceptũ obligat.⁊ ſic ẽ i dolo mãdatari⁹ iniquũ ꝑceptũ exequẽdo.⁊ ſic ex ſuo duo teneꝭ q dolus ñ cõmittiꝭ ſine volũtate.nec ſine volũtate obligaꝭ.⁊ ſic ibi voluit ſe obligare. Jtẽ illud ſit ne delicta maneant ipunita ſed in caſu nr̃o ñ erat delictuꝫ ſine malicia ſed quaſi ꝯctus qꝛ patrinus eſt quaſi fideiuſſor.de ꝯſe.di.iiij.c.nos aũt.cũ ꝯ ſuo noie non leuauit ḡ ⁊c. Jtẽ in his q̃ grauia ſunt reqriꝭ expſſus ꝯſenſus vt no.de reg.iu.regula q tacet ⁊.c.i geneſi de elec.vbi ꝑ Jnno.Nõ ob.ꝙ actuſ leuatõis iducit cognationẽ ſpũalez qꝛ illud veꝝ eſt qñ leuat vt ipſe ñ aũt vt aliuſ.Nõ ob.c.tua de ſpon.qꝛ ibi ñ aliẽo noie ſed ſuo deſponſauit.lꝫ fraudulẽter ſibi mutauerit nomẽ.itẽ potius facit ꝓ.qꝛ ſm deũ ⁊ veritatẽ ñ fuit ꝯctũ mr̃i.ex quo ꝯſenſus deficit.Nõ ob.de babtiſmo.c.maiores qꝛ ibi voluit baptizari lꝫ dic actuſ ⁊ exacta volũtas ẽ.c.merito.xv.q.iij.⁊.c.ſacris ꝙ me.cã ſm Fede.de ſe.⁊ hanc ptẽ hic tꝫ do.Car.flo.qꝛ reqritur aius vt obligeꝭ cõpater de ꝯſe.di.iiij.c.ñ aũt ſed procurator ñ intendit obligari.⁊ hanc ptez ſub dubio.tñ forte tꝫ dñs dñicus de ſancto Georgio in.c.i.co.ti.li.vj.qꝛ qḋ qs facit actũ ex quo inducitur obligatio ſtaꝭ expſſioni ⁊ notat gl.in cle.eos de regula.vbi licet qs aſſumat habituꝫ ꝓfeſſorum.ſi dꝫ qḋ non aio ꝓfitendi ⁊ obligandi ñ induciꝭ ꝓfeſſio.facit.c.j.qḋ met.cã.⁊ iura alleg.ꝑ Jo.an.bene ꝓbant qḋ vbi aliqd induciꝭ vltra id qḋ qs habebat animũ ſe obligãdi.⁊ nõ deficit aius lꝫ error fuerit in materia.itẽ ad hoc iduco qꝛ in hmõi ſacris ad hoc vt inducaꝭ obligatio reqriꝭ aius.⁊ itentio volũtatis ſe obligare.vñ lꝫ baptizeꝭ ille q ñ intẽdit baptizari ñ erit baptiſmus.j.q.j.c.ecce de ꝯſe.di.iiij.c.ſolet queri ⁊ ibi no.ꝙ no.Jo.an.in.c.j.⁊ ibi ꝑ gl.j.de collu.detegẽda de his tñ ꝑ Bar.⁊ cõiter doc.in l.gallus.§.forſitã.ff.de lib.⁊ poſtu.ꝑ Bal.in.l.vnica.§.ne autẽ.C.de cadu.tollẽ.ꝑ cano.in.c.j.eo.ti.li.vj.Archi.in.c.ad limia.xxx.q.j.ꝑ do.Ant.hic ⁊ ꝑ alios ⁊ in.c.ſup eo eo.ti.ꝑ Bal.in.l.ſi qs alienã.C.de nup.ꝑ Jmo.c.accedẽs de ꝑben.in ſi.⁊ in dictis locis vbi de nũcio ⁊ qualꝭr vniuerſitas poſſet ꝯhẽ cõpaternitatẽ. ¶ Quarto ⁊ penultio qro quid ſi leuãs ñ tangit pueꝝ ſed linteũ ſolũ inuolutũ an ꝯhatur cõpaternitas Archi.in.c.quãuis.eo.ti.lib.vj.tenuit ꝙ ſic ſm hu.⁊ ꝓbat ille tex.cũ dicit acceſſerit ⁊ ñ requiriꝭ tactus pueri ſm Jo.an.⁊ idẽ tꝫ Archi.xxx.q.iiij.c.ſi.cõiꝭ ſeruaꝭ qḋ aliq tãgunt carnẽ pueri ⁊ aliq liteũ ſm ꝯſuetudinẽ locoꝝ ⁊ lꝫ ñ debeãt eẽ plẽs cõpatres tñ ſi ſunt plẽs ꝯhiꝭ ſpũalis cognatio ⁊ in.d.c.q̃uis ⁊ i gl.j. An in ſacramentis baptiſmo ⁊ ꝯfirmatõe debeat interuenire eadẽ ꝑſona idẽ cõpater ſiue patrinus ⁊ dic qḋ nõ ſm cõſuetudinẽ. ¶ Et vltio quero nũqd eps poſſit diſpenſare vt plẽs poſſit leuare de ſacro fonte.vꝫ qḋ ſic qꝛ epi diſpẽſat ꝯ ius vbi ñ ẽ ꝓhibitũ eis in.c.at ſi cle.⁊ ꝙ ibi notaꝭ in gl.de iudi.cũ ḡ iſtud nõ repiꝭ iure ꝓhibitũ forte ꝑmiſſum vꝫ a iure ar.c.nuper de ſen.excõ.in fine. Jta ẽt tꝫ do.Dominicus ꝺ ſancto georgio in ꝑal.c.q̃uis iſta rõ tñ ñ multũ ſapit ꝑ ea q̃ hñtur in.c.dilectus de temp.ordi.vbi ſit regula ꝯria qꝛ eps nõ diſpenſat ꝯ ius niſi in caſibus expſſis faciũt no.in cle.ne romai de elec.in prin.nec.c.nup loqꝭ in diſpẽſatõe.ſed in abſolutõe que eſt remediũ iuris cõis.Nec obſtant no.in.c.at ſi clerici.qꝛ imo ibi ꝯcludiꝭ qḋ eps ñ diſpenſat niſi in caſib⁹ in iure expſſis.ꝯſuetudo tñ ſeruat dictã opi.⁊ dicit zochuſ qḋ putat veꝝ qñ talis diſpẽſatio ꝓcedit ex rõnabili.cã cũ diſpẽſatões fieri debeãt ex cauſa vt i.d.c.at ſi cle.⁊.ꝰ.de voto ⁊ in.c.non eſt ⁊c.hodie accipiunt omnes cohortem compatrum ⁊ male ⁊c.

Ua nos. Si filij duoꝝ cõpatrũ per quoꝝ alteꝝ deuentũ ẽ ad cõpaternitatẽ matri.ꝯhunt ſepaꝭ ⁊ tpe ꝯct⁹ ſciẽtes illud teneꝭ denũciẽre ipedimẽtũ.h.d.ſm Jo.an. ¶ Et due ſũt ptes. Jn pria ꝯſultatio. Jn ſcḋa rñſio.ſcḋa ibi ſup quo. ¶ No.ꝙ filius cõpatris añ cõpaternitatẽ natus ñ ꝑt ꝯhere cũ filia cõpatris ſui.⁊ ſic cõpaternitas ſequẽs ſe extẽdit ad filiũ añ natũ ne ꝯhat cũ illa ꝑ quã deuentũ ẽ ad cõpaternitatẽ. ¶ No.ſcḋo qḋ cognatio ſpũaꝭ ipedimẽtũ matri.generat habile ad ipediendũ ⁊ dirimendũ poſt ꝯctũ. ¶ Ultio no.qḋ ſciẽs ipediendũ matri.ſui añ ſiue poſt ꝯctũ teneꝭ denũciare ⁊ ſic quilibet de populo admittiꝭ infra q matri.ac.poſſ.ꝑ totũ. ¶ Opponiꝭ ꝯ tex.q hꝫ ꝙ qs filiã cõpatris vel cõmatris ſue non ꝑt habẽ ſed ꝯ qꝛ hoc ñ repiꝭ ꝓhibituꝫ ꝑ ea q̃ dixi in.j.⁊.ij.q.in.c.martinus.ꝰ.eo.facit ꝙ no.gl.in.c.j.in v̄bo ꝯctũ eo.ti.li.vj.ſol.intelligite hoc de filia ſpũali patris ſui ⁊ ita hꝫ vera littera ſi.n.itelligas de filia ſpũali certũ ẽ ꝙ cõpaternitas fieri ñ põt nec paciẽdo nec leuãdo qꝛ nũdũ erat natus.ḡ ⁊c.de cõſti.c.cũ acceſſiſſent.ſit eni qḋ de prio nato.⁊ ꝑ hoc declaraꝭ h gl.j.q̃ dicit filiã ſcilicet ſpũalẽ cõpatriſ patris ſui ꝑ quã deuentũ ẽ ad cõpaternitatẽ. Jo.an.tñ in gl.j.reꝓhendit gl.dicẽs in v̄bo ſpiritualẽ qḋ illa expoſitio nõ ꝓcedit ſꝫ littera que dicit cõpatris ſui patris vꝫ ꝓcedẽ ſed dicit filiã carnalẽ h ñ ꝓcedit ſm Car.h nã fatetur qḋ intelligi dꝫ de filia carnali cõpatris ſui.⁊ ꝑ h ⁊ ꝑ litteram iſtã.que loqtur alternatiue.d.dominicus ꝺtermiauit qḋ nem ꝙ ꝓhibitio in hac mã̃ habet locũ ẽt ſi ſit natus filius carnalis ex altero ipoꝝ leuantiũ vide ibi. ¶ Opponitur ſcḋo dꝫ qḋ cõſcij admittuñꭍ.nã ſi fuerunt conſcij ergo fuerunt turpes ꝑſone ⁊ crimioſe.q̃ non admittuntur. Solutio Goffre.in ſũma de accuſationibus in fine ⁊ Jo.an.hic in tex.dicunt ꝙ admittuntur turpes ad denũciãdũ crimẽ vt hic.⁊ in autẽ.de lenonibus ⁊ ſupra de ſpõſa.c.preterea ij.⁊ de hoc ſatis in preal.c.preterea ſcḋo.⁊ per hoc declaratur gl.ſi.quã capio. ¶ Jn gl.ſi.gl.colligit duo argumẽta ⁊ opponit ⁊ ſoluit. ¶ Et no.ex gl.ꝙ conſcij crimis nõ

repellũtur

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK

Baden-Württemberg

repellunt a denūciatōe.itelligo vt dixi in ſecunda oppo.
ꝛ dicit hic hoſt.ꝙ hic itelligit de denunciatōe que fit ad
pniam pagendā.nō.n.dꝫ in ea de apicibuſ iur litigare.nec
libellū petere nec exceptōeꝫ differre.ꝛ ſi fecerit nō eſt au
diendus.ff.de li.cā.l.j.ij.ꝛ.iij.ꝛ.ff.de neg. ge.l. ſoluēdo.ꝺ
excep.c.exceptōeꝫ de deſpon.ipube.c.atteſtationes.ꝺ iu.
iurā.c.quēadmodū in fi.ſed nō potuit taľ penitē niſi mu/
lierē illā abiciat vt hic dicit gl.de ſpō.duo.c.ij. de ſpon.c.
veniēs.j. in fi.ꝛ.c.ex pte.℄ In fi.gl.de mā ei⁹ in regula cū
quid vna via.li.vj.ꝛ in.c.tue de pcu.Extra gl.j.quero nun
quid pater potuit filiū in neceſſitate baptizare.dic ꝙ ſic
vt dicit hoſt.in ſūma de baptiſ.§.qs ſit effectus ꝟ. ſi.qꝛ ne
ceſſitas ñ hꝫ legē in.c.ꝯſiliū.§.pe.ē.ꝺ obſer.ie.ꝛ in regula
ꝙ nō eſt licitū ꝺ reg.iur.in.vj.ꝛ ſic vꝫ ꝙ cognatio ſpūalis
ꝯcta inter maritū ꝛ vxorē ꝛ tñ iuicē ꝯiunctio ma.remāet
multa.n.ipediunt ꝯhēdū que ñ dirimunt ꝯctū.c.quemad
modū ꝺ iu.iurā.Iſte tñ in neceſſitate baptizatus portari
dꝫ ad ſacerdotē qui q̄rat.an forma ſit ſeruata ꝛ quaſi for
ma ꝛ ſm ꝙ audiet eē ſeruatā vel ñ ſeruatā vel baptizabit
vel ſupplebit qđ eſt omiſſum vt no.Hoſti.in ſum.i pal.§.
ver.hoc tñ officiū.ꝛ ſic itelligit.c.in neceſſitate.c. roman⁹
ꝛ ſequēs.de ꝯſe.di.iiij.Et punit grauiter ſacerdos bapti
zatus ſemel baptizatū.c.ij.de apoſta.vbi no. Si aūt dolo
ſe dꝫ penitē in.c.ſi vir ꝛ in.c.ꝯcto eo.ti.ꝛ no.hoſt. in ſūma
de cog.ſpiri.§.fi.ꝟ.qd ergo.ꝛ ibi dicit ꝙ poſt mortē vxo/
ris legittime ſi doloſe filiū ſuſcepit interdicit mat. remit/
tit ad ſūmā ꝺ mri.§.qualiter impediat ꝟ.ſuſceptus.Et qꝛ
dixi ꝙ in neceſſitate pater poſſet baptizare ꝛ ali⁹ vnuſqſ/
qꝫ quero ſi partus ñ eſt nat⁹ ꝛ baptizet an ꝯhatur cogna
tio ſpūalis.exemplum timetur ꝙ moriat anteq̄ꝫ ſit pfecte
nat⁹ ſic dicas ꝙ ꝯhit cognatio ſpūalis.ſi appet caput qꝛ
tūc pt baptizari.in capite.n.ꝯſiſtit rō hois ꝛ vbi caput eſt
ibi totū corpus cenſet.l.cū in diuer.ff.de reli.ꝛ ſumpt.fu.
de ꝟ.ſi.c.cū olim.ꝛ cū nō poſſit apparere an ſit maſculus
vel femīa infundat aquā ī caput ꝛ dicat creatura dei ego
te baptizo i noie pris ꝛ filij ꝛ ſpiritusſancti amen. Ita ho.
in ſūma de baptiſmo in.§.q̄ ſit eius forma ꝟ.lꝫ aūt puer.ꝛ
in ꝟ.ſi qua mulier.poſſunt tñ fieri multa argumenta in ꝯri
um.ſed iſta eſt veritas ꝓ qua facit.c.qcquā.ꝛ.c.ſiqua mu
lier.ꝛ i.c.q in maternis de ꝯſe.di.iiij.ꝛ.v.di.c. baptizari.ꝛ
hi ꝓ nato ex quo principaľ ps.ſ.caput adeſt.ꝛ hoc tenet
Tho.de aquino ꝑ baptizatōeꝫ ante pfectā natiuitatē ꝛ ꝯhi
tur cognatio ſpūalis.ſecus ſi ñ emiſiſſet caput ſꝫ aliđ mē
bꝛuꝫ vel totus eſſet in vtero.vt.in.c.in maternis.ꝛ.c.ſi qd
de ꝯſue.di.iiij.℄ Quero vltimo ad qd obligat patrinus
leuato dic ꝙ tenet eū docere ſimbolū ꝛ orationē dñicā.ꝛ
quedā alia q̄ ſpectāt ad ſalutē directe de ꝯſe.diſt.iiij.c.noſ
aūt vbi dꝫ ꝙ apud deuꝫ patrinus eſt fideiuſſor ꝓ filio. ꝛ
vide ꝙ ibi no.Arch.q ibi arguit infidelē ñ poſſe eē patri/
nuꝫ.Facit ꝙ notat Io.an.in.c.j.eo.ti.li.vj.Ex his ergo vꝫ
piculoſum leuare aliquē de ſacro fonte qꝛ parentes pue
ri xpiani ſunt.ꝛ apti ad inſtruenduꝫ filios ꝛ ſatis pōt ꝓba
biliter patrinus extimare ꝙ filiuꝫ in fide erudient pentes.
ꝛ ēt ab alijs curabunt erudiri.Secus autē erat in pria ec
cle.vbi cuꝫ infidelibus ꝯuerſabant.ꝛ iđ diligent cura ad/
hibenda erit a patrino.ꝛ ſilr ēt eſſet nunc ſm Archi.vbi
ē.ſi pentes pueri eſſent ſuſpecti de infidelitate.vel ſi puer
inter infideles ꝯuerſat⁹ fuiſſet qꝛ diligentia tunc eēt adhi
bēda a patrino ar.notatoꝝ in.c.ex lrīs ꝺ cōuer. īfideliuꝫ.

e **Ex litteris.** Separi dꝫ mat.de ſcđ ꝯ
ctum iter baptizatuꝫ filiā
baptizantis.h.d.ſm Io.an.℄ In pria iudicū
conſultatio ſuper diffinitiua.ſcđa rñſio. ℄ In
tex.ibi mandamus.ibi baptizauit facit.j.eo.c.j.li.vj.℄ In
textu ibi ſi eſt.ita facit.c.inſinuante q clerici vel vouentes
ſm hoſti.℄ Nota primo officialē epi poſſe cognoſcere ꝺ
cā mrīmoniali ex generali mādato epi.facit quod notat
in.c.j.de ꝯſan.ꝛ affi.℄ Nota ſcđo qđ ſpō.de futuro ꝛ affi
datio de matrimonio ꝯhendo tranſeunt in matri.preſum
ptum de pñti per copulā ſequentē ſꝫ hoſti.niſi aliud fuiſ
ſet impedimentū.alia tñ hic negabat copulā.ꝛ iđ fuit cō
uictus ꝑ teſtes vt hic dꝫ.℄ No.tertio.qđ ſup articulo ſe
perationis publicatis atteſtatōibus admittuntur teſtes.
ꝛ nota cautelā ꝙ exceptio pemptoria ꝑ reū non ꝓponit
niſi poſt publicatas atteſtatōes.ne forte ſi ñ ꝓbaret actor
reus ſe grauaret fruſtra onere ꝓbādi exceptionē.vide de
teſtib⁹.c.ex pte adde ꝛ ſic pemptoria exceptio pōt ꝓpōi
poſt publicatas atteſtatōes ſm Phili.hic lꝫ gl.teneat ꝯ
riū in.l.ij.C.ſniaꝫ reſcin.ñ poſſe.℄ Quarto no. ꝙ iter ba
tizatū ꝛ baptizātē orit cognatio ſpirituaľ. que inter filios
baptizātis ꝛ baptizati ipedit ꝛ dirimit matri.ꝛ ē ꝑpetuuꝫ
ipedimētū vt dicit littera in fi.niſi forſitā ſm Hoſti.obſta
ret ꝯſuetudo ꝯria.que ſcādalū generaret.ꝺ quo dic vt no
tatur in.c.ſup eo.ē.eo.℄ No.ꝙ ſnie que nō trāſeunt in rē
iudicatā ſunt capaces remedij appellādi. ꝛ qd tūc opet
appel.vide ꝑ Hoſti.in.c.cōſanguinei de re iudi.gl.ꝛ doc.
in.c.ad reprimendā de offi.or.℄ No.ēt ad tex.argu.opti
mū ꝛ quaſi exp̄ſſum.ꝙ cognatio ſpiritualis extēdit etiaꝫ
ad illegittios filios.nā iſta mulier erat filia ſacerdotis q
baptizauerat iuuenē.ꝛ nihilominus inter eā ꝛ iuuenē fuit
orta cognatio ſpūaľ.q̄ pt appellari fraternitas ꝛ ſorori/
tas.erāt.n.ſoror ꝛ frater ſpiritualiter.de quo vide qđ no/
tat ꝑ gl.xxx.q.iiij.in ſūma.Et nota ꝙ hoc ēt extendit ad
ſpurios filios vt h patet in filia ſacerdotis.lꝫ tex.poſſet ēt
itelligi de filia legittia.ꝛ nata ante clericatū.ſed primū di
ctuꝫ cōiter tenet.vt notat gl.in ſūma p̄dicta ꝛ.j.ti. ꝓxio.
c.vnico ꝛ doc.in.c.Martinus.ē.eo.ꝛ tacite ſentiunt h.
℄ Nota qđ coꝝ vicario epi pt agitari cā mrīmoniaľ.qđ
nota ꝓ limitatōe.c.accedētibus de exceſ.pla.ꝛ coꝝ q̄ no.
j.de cōſan. ꝛ affi.c.j.℄ Ultio no.qđ exceptio perempto/
ria pōt ꝓpōi ꝛ ꝓbari poſt publicationē atteſtationū.c.fi.ꝛ
pe.de dolo ꝛ ꝯtu.qđ intelligite vt plene in.c.j. de ordine
cognationū.℄ Opponit qđ imo iudex bene facit non ad
mittendo hanc exceptionē nā vir negauit veritatem cōui
ctus fuit ꝑ teſtes.ḡ non debuit audiri arg.de ſolu.c.is q.
Itē qꝛ erāt publicati teſtes.de teſt.c.in cauſis.ꝛ in.c.fra/
ternitatis.ſol.ſm hoſt.dic qđ ſubtilitas ois ꝛ rigor ceſſat
ex quo agit de piculo aīe.vnde in hoc caſu ſnia nō tranſit
in rē iudicatā.c.tenor ꝛ.c.lator.c.cōſanguinei.de re.iudi.
℄ Quero ſi laycus in neceſſitate baptizat mulierē vľ maſ
culū.an ꝯhatur cognatio ſpūaľ apta dirimere ꝛ impedire
Uincē.dicit qđ ſic ꝛ Io.an.in ver.ſacerdos. vide ꝙ dixi.
ē.in p̄cedēti.c.in pria qōne.℄ Gl.que ē vni.fortificat tex.
deinde querēs ſoluit ꝛ ſolutionē rñdens dat finalē decide
ēt querit ꝛ nō ſoluit ꝯriū ibi ſi qua mouit officialē Io.an.
dicit ꝙ officialis nitebat forte opinioni tācre. vel ſm ho.
putauit hoc nō eē ipedimentū.qꝛ ſacerdos ex neceſſitate
officij hoc faciebat.i.baptizabat.ꝛ ad hoc allegat hoſtiē.
xxx.q.j.c.ad limia.C.de inoffi.teſt.l.parentibus.l.cū qdā
.C.de admi.tu.glo.in.c.aduerſus de imuni.eccle.ff.de rei
ven.l.inter officiū.ff.de furtis.l.ſeruuſ cōis.§.ſi vo.ff.quē
admodū te.aperi.l.ſi qs leuās aūt facit ex volūtate nō ne
ceſſitate.vñ monachi poſſunt baptizare qui ꝓhibent ſibi
facere cōmatres gl.in.c.j.xviij.q.ij.que dicit qđ mōachus
dū eſt in obediētia abbatis ñ pōt facere cōmatres.Abſo
lutus aūt ab obediētia ſic exēplo gregorij q prius factus
mōachus eſt ꝛ poſtea diacon⁹ car.factus eſt cōpat mau
ritij iperatoris hodie multi monachi laxatis habētis pu
doris habēt cōmatres ꝛ eaſdē lecti ſorores iuxta illđ ꝙ
vulgo vſurpat.Dulcia cōmatris ſub noie furta tegemus
certū eſt aūt ſm doc.ꝙ baptizādo ꝛ leuando ꝯhit ſpūaľ
ꝓxitas vt.j.eo.c.j.li.vj.ergo quocūqꝫ mō vľ voluntate vľ
neceſſitate ꝯhat iſta ꝓximitas.dicēdū eſt ꝙ ipa ipediat ꝛ
dirimat ma.nec ob.ſm hoſt.ꝙ ñ inueniat exp̄ſſum qꝛ pp
idēptitatē oimodā idē fuerat ſtatuendū arg.de trāſ.pl.c.
iter corpora.§.j.ſed forte videbat dubiū ſm ho.Io.an.h
quare ſacerdos ñ includat i tali ꝯctu ſicut tabel.i teſtō ſꝫ
rñt ꝑ illud vbū ꝙ hꝫ in.l.dōitius labeo.ff.de teſt.aūt nō i/
telligo id ꝺ quo dubitas.aūt fama ē interrogatio tua.ſi il
le qui leuat compater efficit multomagis ille q baptizat

Ita dicit hoſti.in ſūma.eo.ti.§.ſi.v.itē quid ſi quis i mio/
ribus ⁊ dum gl.noſtra allegat hic.c.non plures.dic qd lȝ
nō debeant plures cōpatres eē.¶ Contrahitur tñ cōpa
ternitas iter plures.c.q̄uis.e.ti.li.vj.Dicit tñ Jo.an.ſup
gl.in ver.ꝯhibꝫ ꝙ tales peccāt ꝯfacientes q꞉ faciunt ꝯ pro
hibitionem illius canonis ꝙ placet Dicit tñ Joan.an.ꝙ
vbi ꝯſuetudo ñ reſiſtit ⁊ fortius adſiſtit.ꝙ illa ē leuis cul
pa ⁊ ſic leuiꝰ idulgēda.¶ In ſi.vltime partis glo.noſtre.
no.eā ꝙ i pnīa nō acquirꝫ ꝓximitas ſufficiens ad impedi
endū mat.⁊ eſt expedita vtraqȝ qd huius gl.in.c.ſi.e.ti.li.
vj.⁊ idē dicit de alijs ſacramentis excepto baptiſmo vt ē
tex.⁊ glo.in.d.c.q̄uis videbaꝫ tñ ꝙ tale matri.ñ deberet
tollerari cū filia ſpūali in pnīa.Nā pſbyter q cū tali puel
la ſe carnaliter cōmiſiſſet puniꝫ ſi publicū ē delictū acſi ꝓ
pziā filiā cognouiſſet.q꞉ ſi epS.xv.an.peniteat ſi ſacerdoſ
xiiij.an.ſi tñ deponiꝫ vt.xxx.q.j.c.oēs ⁊.c.ſi oȝ.dic ſm ho.
eo.ti.in ſūma.§.ſi.⁊ ſm gl.hic ꝙ q̄uis canones ita dicāt
tñ nō ꝯhibꝫ tāta affinitas iter filios ſicut p baptiſmū.Qua
re cū ñ repiaꝫ ꝓhibitū dic ꝙ tȝ mat.c.cum apud deſpon.
¶ Et vltimo cū dicit ꝙ illa ē filia filij ſpūalꝫ dic ſm caſuȝ
ꝓpoſitū vt hic dicit Jo.an.⁊ cū gl.all.c.oēs quos dic vt
ibidē no.p.Joan.an.nec ibi ꝓhibeꝫ ma.ſed fornicatio ſm
vnū intellectū ex quo ſequiꝫ qd filius pt hr̄e illā q in pnīa
cōfeſſa eſt pri ſuo.facit.c.j.⁊ qd ibi no.eo.ti.lib.vj.

¶ De cognatione legali. Rubrica.

¶ Continuaꝫ ad pcedentē.Viſum.ſ.de cognatōe ſpūa
li de legali videndū eſt ſm Dam.⁊ Goffr.Et de mā hr̄.
xxx.q.iij.c.j.¶ Pāor.hic colligit ex rubro iūcto nigro qd
lex ciuilꝫ q̄ñqȝ iducit ipedimentū habile ad ipediendūȝ ⁊
dirimēdū mat.ſed hoc ꝓcedē nō ex diſpōne iurꝫ ciuilꝫ.ſȝ ex
ſpāli approbatōe ec.vnde ius ciuile ꝓhibet matri.iter pu
pillā ⁊ tutorē ⁊ inter ſenatorē ⁊ ſubditū ſeu rectorē ꝓuicie
ſeu ꝓuincialē.nihilominꝰ de iure canonico tȝ iter iſtos ma
tri.q꞉ ius canonicū ſpecifice illas leges ñ approbauit ad
hoc vide ho.gl.xxx.q.iij.c.i.⁊ p hoſt.in.c.pe.⁊ vlt.de ſcōiſ
nup.¶ Quero pzio qd eſt legalis cognatio.Solu.Gof.
eo.ti.dicit ꝙ eſt actus legittimꝰ p quē q filius ñ eſt ꝓ filio
hr̄ vel nepote vel vlteriore ſm voluntatē adoptātis.Ho.
aūt dicit ꝙ legalꝫ cognatio ē ciuilꝫ ꝓpinqtas p q̄ reputaꝫ
qs filius vel nepos vel deinceps frater vel affinis lȝ vere
ñ ſit pene nāȝ imitās.ff.de adop.l.adoptio ⁊.l.nec ei.§.q
rū.⁊.§.pterea.ff.⁊ iſtitu.de adoptio.§.j.¶ Quero.ij.quo
tuplex ſit hec cognatio legalꝫ So.ſȝ Gof.i ſum.⁊ ho.due
ſūt ſpēs.vna trāſit in nomē ſpāle ⁊ dr̄ arrogatio altera re
tinet nomē generis ⁊ dr̄ adoptio.l.j.§.ſi.ff.de adop.⁊ dic
ꝙ arrogaꝫ pr̄familias.⁊ talꝫ arrogatꝰ trāſit in ptātē pr̄is.
⁊ acqrit talis arrogatꝰ quaſi oē ꝙ hȝ filiꝰ nālꝫ ⁊ ſuus.ado
ptaꝫ filiuſfa.⁊ remanet in ptāte pr̄is nālꝫ.ab ītreſtato tñ ſuc
cedit patri legittimo ⁊ adoptiuo.⁊ hoc ē verū niſi ab auo
paterno vel materno fiat adoptio.nā tūc q꞉ iura ſanguis
⁊ iura ciuilia ſiꝫ ꝯcurrūt trāſit adoptatꝰ i ptātē adoptātiſ
ſm hoſt.⁊ Jo.an.hic qui ponunt vſus.Arrogo q ſuus eſt
⁊ hȝ meꝰ eē neceſſe Patris adopto ſuum.ſed patris pma
net idē.ꝓbaꝫ hoc.ff.eo.ti.l.j.⁊.ij.⁊ in.l.arrogatio.⁊ iſtitu.
eo.§.j.C.eo.ti.l.cū adoptiuus.⁊ de hoc dr̄ in.c.j.in gl.⁊ ſu
per ea.¶ Quero tertio corā quo hȝ fieri adoptio Bart.
dicit ꝙ corā quolibet magiſtratu.ff.de adopt.l.ij.⁊.ff.de
officio ꝓconſulis.l.ij.ſed in arrogatōe ipuberis q ſit au/
ctoritate iperiali ſunt quedā ſpālia de quibus.ff.eo.ti.l.ſi
pater.§.ſi.cū duabus.ll.ſequētibꝰ.⁊.l.ſi aūt.⁊.l.his vbis
⁊.l.hic aūt.ff.de leg.iij.de hoc ēt ibi in.c.ſequēti in gl.⁊ in
j.⁊.ij.q.ſup tex.in.c.j.¶ Quero quarto qs poſſit adopta
re.hoſti.qd qlibet maſculus ſui iurꝫ ſiue habeat filios maſ
culos ſiue nō dūmō illū quē adoptat pcedat ānis.xviij.vt
ſic ōīo certū ſit potuiſſe illū generare.Nā neceſſe eſt ꝙ ta
lis ſit pr̄ q generare poſſit aliū ſaltē de ſacro ſm Joā.an.
Ex cuius dicto appet qd pſbyter quoad pr̄imonialia ſua
adoptare pt ſibi aliquē in filiū.⁊ ita tȝ Panor.ſ.in.c.j.ar.
ꝑ ꝯ.inſti de adop.in.§.illud.⁊ in iuribus ſequētibus.ho
ſtiē.hic tñ dicit qd ille.§.nō facit ꝯ ſed ſolū dicit ꝙ illi qui
ñ poſſunt nālr generare ꝓut ſūt caſtrati ñ poſſūt adopta
re.hoſt.⁊ Jo.an.hic dicūt qd nō.niſi ex cā p reſcriptū pzī
cipis h fuerit ipetratū ad h.l.nā ⁊ femie.ff.de adop.ad ꝓ
mum facit.l.ij.§.illud ⁊.l.ſi pr̄.§.ſi.⁊.l.ſequēs.⁊.l.arroga/
tio.§.ſi tñ.iſti.e.§.minorē.⁊ qd pſbyter poſſit adoptare
facit qd no.Pāor.i.c.pn̄tia i.ij.col.i argumēto an appel
latione filij veniat naturalis.ſ.de ꝓba.qd no.bar.in.l.he/
redibus.§.j.ff.ad treb.

r **Iqua.** Breue ē Jo.an.ſi ſummat.ſm
car.ſic ſūmaꝫ.Filia adoptia ñ
pt eē vxor fr̄is legalꝫ.Vlꝫ gnālꝫ.Cognatio le
galꝫ dōec durat ipedit ⁊ dirimit ma.h.d.An
aūt dirimat.dic vt in gl.Hu.aūt dicit ſūmādo ñ ꝯhibꝫ mr̄i.
inꝫ adoptatū ⁊ filiā adoptātiſ.¶ No.qd ex actu adoptō
nis legalꝫ querꝫ.cognatio.vñ ſi qs adoptaꝫ in filiū efficiꝫ
frꝫ filij nālis vel adoptati.⁊ ſic inter fratres legales limita
ta cā limitatū ꝓducit effectū.c.de cetero.c.ex tenore ꝓ de
ſen.excō.¶ Oppōiꝫ in eo qd dicit tex.de ſorore adoptia.
nō eni qs pōt adoptare ſibi fratrē vlꝫ ſororē.l.nec apd.C.
de here.inſti.ſol.car.dicit hec erat ſoror.q꞉ adoptatus p
pr̄eȝ filij nālis ⁊ ſic frater ē.Frater nō pōt aliqueȝ in frēm
vel ſororē adoptare.d.l.nec apud.q꞉ adoptio nām imitaꝫ
inſti.de adop.§.maiorē.ſed ñ eſt nāle.qd frꝫ poſſit a fratre
deſcendē ſed filius vel nepos pt p nām a pr̄e vel auo dſcē
dere.ita hac rōne dixit Ang.in.d.l.nec apud qd qs nō pt
aliquē ſibi in pr̄eȝ adoptare.¶ Sed q̄ro cū in adoptione
vt dixi.ſ.in rubrica dȝ iteruenire auctoritas iudicis.vt di/
co ibi in gl.quid ſi nō fuit ſeruata forma debita i adoptio
ne.dȝ ſeruari hec forma videlȝ qd nālis pr̄ ⁊ legittimꝰ ve/
niat corā magiſtratu iudice auctorizāte.⁊ affiliabit ſibi ſi
liam extraneā.Facit de adoptōibꝰ.l.ij.⁊ ex quo ē filia pr̄iſ
mei ⁊ ſi habebat ipaȝ ex alia vxore ſoror mea eſt ⁊ ſi ipera
tor potuit filiā facere p actū iſtū ciuilē ñ ſolēneȝ.⁊ multo
fortius deus pt mihi facere filiā p ſpūalē cognationē vñ
ſi h forma ſeruata ñ eſt ſȝ in domo p ſe corā vicinis pr̄ me
us hāc puellā recepit in filiā ſicut ſit ſepe nō putāt hoſti.
⁊ Jo.an.p talē adoptionē ipediri mr̄i.vel ꝯctū vel ꝯhen/
duȝ.vel tali filie ius aliquod acqriꝫ.q꞉ deficiēte forma at
qȝ ſolēnitate deficit adoptio ſiue filiatio ad hoc.ſ.de reſ/
ſcrip.c.cū dilecta in ſi.ſ.de elec.c.q꞉ ptor.§.aliter.naȝ hec
ſolēnitas ē de ſba qua dificiēte nihil valȝ actus.ff.de ꝯhē.
emp.l.i venditionibꝰ.⁊.l.ſeq.⁊.l.pacta.C.de ꝓba.⁊.l.non
nudis.⁊.l.ſi epiſtolꝫ in adoptōe aūt nō reqriꝫ verbū ado/
ptati ſȝ in arrogatōe ſic vñ infans ñ pt arrogari ſȝ adopta
ri.l.j.⁊.ij.⁊.l.in adoptio.⁊.l.ēt ifantes ⁊ dr̄ arrogatio q꞉
ille q adoptat arrogaꝫ ⁊ iterrogaꝫ an id fieri patiatur an
velit eū quē adoptaturus ē iuſtū ſibi filiū eē ⁊ ille q ado
ptatur arrogaꝫ ⁊ interrogaꝫ ad id fieri patiatur.l.ij.ff.de
adop.¶ Sȝ q̄ro dixi.ſ.in rubrica ꝙ in arrogatōe ipube/
ris reqrūꝫ aliqua ſpecialia.q ſunt iſta ſpēalia dic ꝙ arro
gās ñ dȝ eē minor.lx.an.q꞉ ſi minor ē dȝ magiſ inſtaꝫ crea
tōi liberoꝝ nāliū quā creatos quadā ſibi fictōe ſuos facē
l.ſi pr̄.§.in arrogatōibus.ff.de adop.e.ti.ibi tñ gl.arguit
ꝯtrīū.Itē ñ pt arrogare plēs impuberes.nō liberū alienū
ñ maiorē ſe nec eū q fuit in tutela ſua nec diuitē cū ipe ar
rogator ſit paup vel inhoneſte vite.Faciūt ad h iura que
allegaui in.iij.q.ſ.in rubro videlȝ.l.ſi pr̄.§.ſi.cū duabꝰ legi
bus ſequē.⁊.l.ſi aūt ⁊.l.his verbis.⁊.l.h aūt.⁊ ita demū p
mittaꝫ arrogatio ſi arrogator nāli cognatōe vel affectōe
ſanctiſſima ad h ꝓcedē videaꝫ ⁊ reqriꝫ vt arrogator ſatiſ/
det ſeruo publico idest notario de reſtituēdis bōis illis
pentibus.ad quos bōa pueniſſent ſi in ſtatu ſuo pmanſiſ
ſet arrogatꝰ.⁊ pp hoc ꝓuideꝫ ſubſtitutis ⁊ legittimis hē
dibus arrogati ⁊ legatarijs ⁊ fideicōmiſſarijſ qd agē poſ
ſunt mortuo arrogato qua cautōe ⁊ ſtipulatōe omiſſa agi
pt vtili actōe ⁊ ex ſtipulatu ⁊ ſic hēditas vel legata petaꝫ
ex ſtipulatōe tacita vel expſſa.ff.eo.ti.l.ſi pr̄.§.vltio ⁊.l.ſe.
⁊.l.nō afr.⁊.l.his vbis ⁊.l.h aūt nā actōe ex teſtō agi ñ pt
ex pupil.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg